

PAPER 42
ENERGY -- MIND AND MATTER

THE foundation of the universe is material in the sense that energy is the basis of all existence, and pure energy is controlled by the Universal Father. Force, energy, is the one thing which stands as an everlasting monument demonstrating and proving the existence and presence of the Universal Absolute. This vast stream of energy proceeding from the Paradise Presences has never lapsed, never failed; there has never been a break in the infinite upholding.

The manipulation of universe energy is ever in accordance with the personal will and the all-wise mandates of the Universal Father. This personal control of manifested power and circulating energy is modified by the co-ordinate acts and decisions of the Eternal Son, as well as by the united purposes of the Son and the Father executed by the Conjoint Actor. These divine beings act personally and as individuals; they also function in the persons and powers of an almost unlimited number of subordinates, each variously expressive of the eternal and divine purpose in the universe of universes. But these functional and provisional modifications or transmutations of divine power in no way lessen the truth of the statement that all force-energy is under the ultimate control of a personal God resident at the center of all things.

1. PARADISE FORCES AND ENERGIES

The foundation of the universe is material, but the essence of life is spirit. The Father of spirits is also the ancestor of universes; the eternal Father of the Original Son is also the eternity-source of the original pattern, the Isle of Paradise.

Matter -- energy -- for they are but diverse manifestations of the same cosmic reality, as a universe phenomenon is inherent in the Universal Father. "In him all things consist." Matter may appear to manifest inherent energy and to exhibit self-contained powers, but the lines of gravity involved in the energies concerned in all these physical phenomena are derived from, and are dependent on, Paradise. The ultimatón, the first

POGLAVLJE 42
ENERGIJA – UM I MATERIJA

TEMELJ svemira je materijalan u smislu da je energija temelj svega postojanja, a čistu energiju kontrolira Otac Svih. Sila, energija, je jedna pojava koja stoji kao vječni spomenik koji pokazuje i dokazuje postojanje i prisutnost Univerzalnog Apsoluta. Ovaj veliki tok energije koji proizlazi iz Rajske Prisutnosti nikada nije prestao, nikada nije presušio; nikada nije bilo prekida u beskonačnom podržavanju.

Manipulacija svemirskom energijom odvija se u skladu s osobnom voljom i svemudrim mandatima Oca Svih. Ova osobna kontrola manifestirane snage i protočne energije se dopunjuje i koordinira sa odlukama i propisima Vječnog Sina, kao i ujedinjenim namjerama Sina i Oca koje izvršava Združeni Činitelj. Ta božanska bića djeluju osobno i kao pojedinci; oni funkcioniraju u osobama i ovlastima gotovo neograničenog broja podređenih, od kojih svaki različito izražava vječnu i božansku nakanu u svemiru nad svemirima. No, ove funkcionalne i privremene izmjene ili transmutacije božanske moći ni na koji način ne umanjuju istinu tvrdnje da je sva sila-energija pod krajnjom kontrolom osobnog Boga koji prebiva u središtu svih stvari.

1. RAJSKE SILE I ENERGIJE

Temelj svemira je materijalan, ali suština života je duh. Otac duhova je predak svemira; vječni Otac Izvornog Sina je vječni izvor izvornog uzorka, Rajskog Otoka.

Materija – energija – jer to su raznolike manifestacije jedne te iste kozmičke stvarnosti, kao svemirska pojava je svojstvena Ocu Svih. "U njemu se sve drži." Može djelovati da materija očituje unutarnju energiju i pokazuje samostalne moći, ali linije gravitacije uključene u energije koje sudjeluju u svim tim fizičkim pojavama su izvedene i ovisne o Raju. Ultimatón, prvi

measurable form of energy, has Paradise as its nucleus.

There is innate in matter and present in universal space a form of energy not known on Urantia. When this discovery is finally made, then will physicists feel that they have solved, almost at least, the mystery of matter. And so will they have approached one step nearer the Creator; so will they have mastered one more phase of the divine technique; but in no sense will they have found God, neither will they have established the existence of matter or the operation of natural laws apart from the cosmic technique of Paradise and the motivating purpose of the Universal Father.

Subsequent to even still greater progress and further discoveries, after Urantia has advanced immeasurably in comparison with present knowledge, though you should gain control of the energy revolutions of the electrical units of matter to the extent of modifying their physical manifestations -- even after all such possible progress, forever will scientists be powerless to create one atom of matter or to originate one flash of energy or ever to add to matter that which we call life.

The creation of energy and the bestowal of life are the prerogatives of the Universal Father and his associate Creator personalities. The river of energy and life is a continuous outpouring from the Deities, the universal and united stream of Paradise force going forth to all space. This divine energy pervades all creation. The force organizers initiate those changes and institute those modifications of space-force which eventuate in energy; the power directors transmute energy into matter; thus the material worlds are born. The Life Carriers initiate those processes in dead matter which we call life, material life. The Morontia Power Supervisors likewise perform throughout the transition realms between the material and the spiritual worlds. The higher spirit Creators inaugurate similar processes in divine forms of energy, and there ensue the higher spirit forms of intelligent life.

Energy proceeds from Paradise, fashioned after the divine order. Energy -- pure energy -- partakes of the nature of the divine organization; it is fashioned after the similitude of the three Gods embraced in one, as they

mjerljivi oblik energije, ima Raj kao svoju jezgru.

Tu je urođen u materiji i prisutan u kozmičkom prostoru oblik energije koji nije poznat na Urantiji. Kada se ovo otkriće konačno napravi, onda će fizičari smatrati da su riješili, gotovo do kraja, otajstvo materije. I tako će ljudi prići jedan korak bliže Stvoritelju; tako da će oni savladati još jednu fazu božanske tehnike; ali ni u kojem smislu neće naći Boga, niti će oni utvrditi postojanje materije ili djelovanje prirodnih zakona koji nisu ovisni o kozmičkoj tehnici Raja i motivacijskoj nakani Oca Svih.

Nakon još većeg napretka i daljnjih otkrića, nakon što Urantija nemjerljivo napreduje u usporedbi sa sadašnjim spoznajama, iako ćete steći kontrolu nad energetske okretajima električnih jedinica materije do točke mijenjanja njihovih fizičkih manifestacija -- čak i poslije svega ovog mogućeg napretka, zauvijek će znanstvenici biti nemoćni stvoriti jedan atom materije ili dovesti u postojanje jedan bljesak energije ili ikada dodati materiji to što mi zovemo život.

Stvaranje energije i darivanje života su povlastice Oca Svih i njegovih suradnika, Stvoriteljskih ličnosti. Rijeka energije i života se kontinuirano izljeva iz Božanstava, univerzalna i ujedinjena struja Rajske sile koja prožima cijeli prostor. Ta božanska energija prožima sve stvoreno. Organizatori sile iniciraju te promjene i instituiraju te modifikacije prostora-sile koje se javljaju kao energija; direktori snage pretvaraju energiju u materiju; tako se rađaju materijalni svjetovi. Nositelji Života pokreću te procese u mrtvoj materiji koje zovemo život, materijalni život. Nadzornici Morontija Snage to također obavljaju u tranzicijskim područjima između materijalnih i duhovnih svjetova. Viši Stvoritelji duha sprovode slične procese u božanskim oblicima energije, a tu može doći do pojave viših oblika inteligentnog života duha.

Energija polazi od Raja, oblikovana prema božanskoj zapovijedi. Energija -- čista energija -- sudjeluje u naravi božanske organizacije; ona je oblikovana prema obličju triju Božanstava koja su obuhvaćena u jednom, kao

function at the headquarters of the universe of universes. And all force is circuited in Paradise, comes from the Paradise Presences and returns thereto, and is in essence a manifestation of the uncaused Cause -- the Universal Father; and without the Father would not anything exist that does exist.

Force derived from self-existent Deity is in itself ever existent. Force-energy is imperishable, indestructible; these manifestations of the Infinite may be subject to unlimited transmutation, endless transformation, and eternal metamorphosis; but in no sense or degree, not even to the slightest imaginable extent, could they or ever shall they suffer extinction. But energy, though springing from the Infinite, is not infinitely manifest; there are outer limits to the presently conceived master universe.

Energy is eternal but not infinite; it ever responds to the all-embracing grasp of Infinity. Forever force and energy go on; having gone out from Paradise, they must return thereto, even if age upon age be required for the completion of the ordained circuit. That which is of Paradise Deity origin can have only a Paradise destination or a Deity destiny.

And all this confirms our belief in a circular, somewhat limited, but orderly and far-flung universe of universes. If this were not true, then evidence of energy depletion at some point would sooner or later appear. All laws, organizations, administration, and the testimony of universe explorers -- everything points to the existence of an infinite God but, as yet, a finite universe, a circularity of endless existence, well-nigh limitless but, nevertheless, finite in contrast with infinity.

2. UNIVERSAL NONSPIRITUAL ENERGY SYSTEMS (PHYSICAL ENERGIES)

It is indeed difficult to find suitable words in the English language whereby to designate and wherewith to describe the various levels of force and energy -- physical, mindal, or spiritual. These narratives cannot altogether follow your accepted definitions of force, energy, and power. There is such paucity of language that we must use these terms in multiple meanings. In this paper, for example,

što djeluju u sjedištu svemira nad svemirima. I sva sila je uključena u strujanje Raja, dolazi iz Rajskih Prisutnosti i u njih se vraća, te je u suštini manifestacija neprouzrokovanog Uzroka – Oca Svih; i bez Oca ne bi ništa postojalo što postoji.

Sila koja je izvedena iz samopostojećeg Božanstva je sama po sebi uvijek postojeća. Sila-energija je neprolazna, neuništiva; ove manifestacije Beskonačnog mogu biti predmet neograničene transmutacije, beskrajne transformacije i vječne metamorfoze; ali ni u kojem smislu ili stupnju, čak ni u najmanjoj zamislivoj mjeri, ne bi mogle trpiti nestajanje. No, energija, iako izvire iz Beskonačnog, nije beskonačno manifestirana; postoje vanjske granice onoga što trenutno spoznajemo kao glavni svemir.

Energija je vječna, ali nije beskonačna; zauvijek reagira na sveobuhvatni zahvat Beskonačnog. Zauvijek sila i energija se nastavljaju kretati; nakon što izidu iz Raja, one se moraju vratiti na njega, čak i ako je potrebno jako puno vremena za završetak cijelog kruga. Ono što je podrijetlom iz Rajskog Božanstva može imati samo Rajsko odredište ili Božansku sudbinu.

A sve to potvrđuje našu vjeru u kružni, ponešto ograničeni, ali uredni i rasprostranjeni svemir nad svemirima. Da to nije istina, onda bi se dokaz energetske iscrpljivanja u nekom trenutku prije ili kasnije pojavio. Svi zakoni, organizacije, uprave i svjedočanstva kozmičkih istraživača – sve ukazuje na postojanje beskonačnog Boga i svemira koji je još uvijek konačan i kojim cirkulara beskrajno postojanje koje je gotovo neograničeno, ali koje je ipak konačno za razliku od beskonačnosti.

2. UNIVERZALNI NEDUHOVNI SUSTAVI ENERGIJA (FIZIČKIH ENERGIJA)

Doista je teško pronaći prikladne riječi na engleskom jeziku koje mogu označiti i kojima možemo opisati različite razine sile i energije – fizičke, umne ili duhovne. Ove pripovijesti ne mogu u potpunosti slijediti vaše prihvaćene definicije sile, energije i snage. Zbog malobrojnosti prikladnih riječi koje imamo na raspolaganju, moramo ih koristiti u više značenja. U ovom poglavlju, na primjer,

the word *energy* is used to denote all phases and forms of phenomenal motion, action, and potential, while *force* is applied to the pregravity, and *power* to the postgravity, stages of energy.

I will, however, endeavor to lessen conceptual confusion by suggesting the advisability of adopting the following classification for cosmic force, emergent energy, and universe power -- physical energy:

1. *Space potency*. This is the unquestioned free space presence of the Unqualified Absolute. The extension of this concept connotes the universe force-space potential inherent in the functional totality of the Unqualified Absolute, while the intension of this concept implies the totality of cosmic reality -- universes -- which emanated eternally from the never-beginning, never-ending, never-moving, never-changing Isle of Paradise.

The phenomena indigenous to the nether side of Paradise probably embrace three zones of absolute force presence and performance: the fulcral zone of the Unqualified Absolute, the zone of the Isle of Paradise itself, and the intervening zone of certain unidentified equalizing and compensating agencies or functions. These triconcentric zones are the centrum of the Paradise cycle of cosmic reality.

Space potency is a prereality; it is the domain of the Unqualified Absolute and is responsive only to the personal grasp of the Universal Father, notwithstanding that it is seemingly modifiable by the presence of the Primary Master Force Organizers.

On Uversa, space potency is spoken of as absoluta.

2. *Primordial force*. This represents the first basic change in space potency and may be one of the nether Paradise functions of the Unqualified Absolute. We know that the space presence going out from nether Paradise is modified in some manner from that which is incoming. But regardless of any such possible relationships, the openly recognized transmutation of space potency into primordial force is the primary differentiating function of

riječ *energija* se koristi za označavanje svih faza i oblika fenomena kretanja, djelovanja i potencijala, dok se riječ *sila* primjenjuje na predgravitaciju, a riječ *moć* na poslijegravitacijske faze energije.

Ja ću, međutim, nastojati smanjiti konceptualnu zbrku sugerirajući svrhovitost usvajanja sljedećih razlika između pojmova kozmičke sile, nastajuće energije i kozmičke snage – fizičke energije:

1. *Prostorni potencijal*. To je neupitna slobodna prostorna prisutnost Bezuvjetnog Apsoluta. Proširenje ovog koncepta podrazumijeva svemirske sile prostornog potencijala svojstvene u funkcionalnoj ukupnosti Bezuvjetnog Apsoluta, a smisao ovog koncepta podrazumijeva sveukupnost kozmičke stvarnosti – svemira – koja vječno izlazi iz Rajskog Otoka koji je bez početka i završetka, nekrećući i nemijenajući.

Pojave autohtone donjoj strani Raja vjerojatno obuhvaćaju tri zone apsolutne prisutnosti i djelovanja sile: točku oslonca u zoni Bezuvjetnog Apsoluta, samu zonu Rajskog Otoka i interventnu zonu određenih neidentificiranih izjednačavanja i kompenzacijskih agencija ili funkcija. Ove tri koncentrične zone su centar Rajskog ciklusa kozmičke stvarnosti.

Prostorni potencijal je predstvarnost; to je domena Bezuvjetnog Apsoluta i reagira samo na osobno privlačno djelovanje Oca Svih, unatoč tome što se naizgled mijenja u prisutnosti Primarnih Glavnih Organizatora Sile.

Na Uversi, o prostornom potencijalu se govori kao apsolutu.

2. *Praiskonske sile*. To predstavlja prvu temeljnu promjenu u prostornom potencijalu i može biti jedna od funkcija Bezuvjetnog Apsoluta s nižeg Raja. Mi znamo da je prostorna prisutnost koja izlazi iz donjeg Raja modificirana na neki način od one koja tu dolazi. No, bez obzira na bilo kakve moguće odnose, taj općepriznati preobražaj prostornog potencijala u iskonsku silu je primarna diferencirajuća funkcija

the tension-presence of the living Paradise force organizers.

Passive and potential force becomes active and primordial in response to the resistance afforded by the space presence of the Primary Eventuated Master Force Organizers. Force is now emerging from the exclusive domain of the Unqualified Absolute into the realms of multiple response -- response to certain primal motions initiated by the God of Action and thereupon to certain compensating motions emanating from the Universal Absolute. Primordial force is seemingly reactive to transcendental causation in proportion to absoluteness.

Primordial force is sometimes spoken of as *pure energy*; on Uversa we refer to it as segregata.

3. *Emergent energies*. The passive presence of the primary force organizers is sufficient to transform space potency into primordial force, and it is upon such an activated space field that these same force organizers begin their initial and active operations. Primordial force is destined to pass through two distinct phases of transmutation in the realms of energy manifestation before appearing as universe power. These two levels of emerging energy are:

a. *Puissant energy*. This is the powerful-directional, mass-movemented, mighty-tensioned, and forcible-reacting energy -- gigantic energy systems set in motion by the activities of the primary force organizers. This primary or puissant energy is not at first definitely responsive to the Paradise-gravity pull though probably yielding an aggregate-mass or space-directional response to the collective group of absolute influences operative from the nether side of Paradise. When energy emerges to the level of initial response to the circular and absolute-gravity grasp of Paradise, the primary force organizers give way to the functioning of their secondary associates.

b. *Gravity energy*. The now-appearing gravity-responding energy carries the potential of universe power and becomes the active ancestor of all universe matter. This secondary or gravity energy is the product of the energy

naponske prisutnosti živih Rajskih organizatora sile.

Pasivna i potencijalna sila postaje aktivna i iskonska kao odgovor na otpor prostorne prisutnosti Primarnih Javljujućih Glavnih Organizatora Sile. Sila sada izlazi iz isključive domene Bezuvjetnog Apsoluta u domene višestrukih reakcija -- kao odgovor na određene prvobitne poteze koje pokreće Bog Djelovanja, a nakon toga na određene nadoknađujuće poteze koji proizlaze iz Univerzalnog Apsoluta. Iskonska sila naizgled reagira na transcendentalnu uzročnost u odnosu na apsolutnost.

O iskonskoj sili se ponekad govori kao o *čistoj energiji*; na Uversi je nazivaju segregata.

3. *Javljujuće energije*. Pasivna prisutnost primarnih organizatora sile dovoljna je da transformira prostorni potencijal u iskonsku silu, a to je upravo na takvom aktivnom području prostora da ovi organizatori sile započinju svoje početne i aktivne operacije. Iskonskoj sili je suđeno da prođe kroz dvije različite faze preobrazbe u domenama energetske manifestacije prije nego što se pojavi kao kozmička snaga. Te dvije razine javljajuće energije su:

a. *Moćna energija*. To je snažno usmjerena, masovno pokrenuta, moćno-napeta i prisilno-reagirajuća energija -- gigantski energetski sustavi pokrenuti aktivnostima primarnih organizatora sile. Ova primarna ili moćna energija nije u početku definitivno osjetljiva na djelovanje Rajske gravitacije iako vjerojatno pokazuje reagiranje agregata mase ili prostornog upravljanja na kolektivnu grupu apsolutnih utjecaja koji izviru iz donje strane Raja. Kada se energija pojavljuje do početne razine odgovara na kružnu i apsolutnu Rajsku gravitaciju, primarni organizatori sile ustupaju funkcioniranje njihovim sekundarnim suradnicima.

b. *Gravitacijska energija*. Sada se pojavljuje gravitacijski-responsivna energija koja prenosi potencijal kozmičke snage i postaje aktivni predak sve kozmičke materije. Ova sekundarna ili gravitacijska energija je proizvod energetskog razrađivanja koje

elaboration resulting from the pressure-presence and the tension-trends set up by the Associate Transcendental Master Force Organizers. In response to the work of these force manipulators, space-energy rapidly passes from the puissant to the gravity stage, thus becoming directly responsive to the circular grasp of Paradise (absolute) gravity while disclosing a certain potential for sensitivity to the linear-gravity pull inherent in the soon appearing material mass of the electronic and the postelectronic stages of energy and matter. Upon the appearance of gravity response, the Associate Master Force Organizers may retire from the energy cyclones of space provided the Universe Power Directors are assignable to that field of action.

We are quite uncertain regarding the exact causes of the early stages of force evolution, but we recognize the intelligent action of the Ultimate in both levels of emergent-energy manifestation. Puissant and gravity energies, when regarded collectively, are spoken of on Uversa as ultimata.

4. *Universe power.* Space-force has been changed into space-energy and thence into the energy of gravity control. Thus has physical energy been ripened to that point where it can be directed into channels of power and made to serve the manifold purposes of the universe Creators. This work is carried on by the versatile directors, centers, and controllers of physical energy in the grand universe -- the organized and inhabited creations. These Universe Power Directors assume the more or less complete control of twenty-one of the thirty phases of energy constituting the present energy system of the seven superuniverses. This domain of power-energy-matter is the realm of the intelligent activities of the Sevenfold, functioning under the time-space overcontrol of the Supreme.

On Uversa we refer to the realm of universe power as gravita.

5. *Havona energy.* In concept this narrative has been moving Paradiseward as transmuting space-force has been followed, level by level, to the working level of the energy-power of the universes of time and space. Continuing Paradiseward, there is next encountered a pre-existent phase of energy

proizazi iz tlačne prisutnosti i naponskih kretanja koja postavljaju suradnici Transcendentalnih Glavnih Organizatora Sile. U reakciji na rad tih manipulatora sile, prostor-energija brzo prelazi iz moćne do gravitacijske faze, postajući tako izravno reagirajuća na kružni zahvat Rajske (apsolutne) gravitacije, dok otkriva određeni potencijal za osjetljivost na linearno-gravitacijsko povlačenje svojstveno uskoro pojavljujućoj materijalnoj masi elektroničkih i poslije-elektroničkih faza energije i materije. Nakon pojave gravitacijskog odgovora, Pomoćni Glavni Organizatori Sile se mogu povući iz energetske ciklona prostora ako se ti svemiri mogu dodijeliti Svemirskim Direktorima Snage na tom području djelovanja.

Mi smo prilično neupoznati sa točnim uzrocima ranih faza razvoja sile, ali prepoznajemo inteligentno djelovanje Krajnjeg u obje razine manifestacije javljajuće energije. Moćna i gravitacijska energija, kada se razmatra na Uversu, kolektivno se naziva ultimata.

4. *Svemirska sila.* Prostor-sila je promijenjen u prostor-energiju, a odatle u energiju gravitacijske kontrole. Tako je fizička energija sazrela do te točke gdje može biti usmjerena u kanale moći i napravljena da služi mnogobrojnim svrhama kozmičkih Stvoritelja. Ovaj rad sprovode svestrani direktori, centri i kontrolori fizičke energije u velikom svemiru – organiziranim i naseljenim tvorevinama. Ovi Svemirski Direktori Snage preuzimaju više ili manje potpunu kontrolu nad dvadeset jednom od trideset faza energije koje čine sadašnji energetski sustav sedam supersvemira. Ova domena snage-sile-energije stvar je područja inteligentnih aktivnosti Sedmerostrukog, a funkcionira pod vremensko-prostorom nadkontrolom Vrhovnog.

Na Uversu obilježavamo ovo područje kozmičke snage nazivom gravita.

5. *Havonska energija.* U konceptu, ova pripovijest se kreće od periferije u smjeru Raja slijedeći transmutaciju prostora-sile, razinu po razinu, do radne razine energije-snage svemira vremena i prostora. Nastavljajući u smjeru Raja, sljedeća koju susrećemo je prije-postojeća faza energije

which is characteristic of the central universe. Here the evolutionary cycle seems to turn back upon itself; energy-power now seems to begin to swing back towards force, but force of a nature very unlike that of space potency and primordial force. Havona energy systems are not dual; they are triune. This is the existential energy domain of the Conjoint Actor, functioning in behalf of the Paradise Trinity.

On Uversa these energies of Havona are known as triata.

6. *Transcendental energy.* This energy system operates on and from the upper level of Paradise and only in connection with the absonite peoples. On Uversa it is denominated tranosta.

7. *Monota.* Energy is close of kin to divinity when it is Paradise energy. We incline to the belief that monota is the living, nonspirit energy of Paradise -- an eternity counterpart of the living, spirit energy of the Original Son -- hence the nonspiritual energy system of the Universal Father.

We cannot differentiate the *nature* of Paradise spirit and Paradise monota; they are apparently alike. They have different names, but you can hardly be told very much about a reality whose spiritual and whose nonspiritual manifestations are distinguishable only by *name*.

We know that finite creatures can attain the worship experience of the Universal Father through the ministry of God the Sevenfold and the Thought Adjusters, but we doubt that any subabsolute personality, even power directors, can comprehend the energy infinity of the First Great Source and Center. One thing is certain: If the power directors are conversant with the technique of the metamorphosis of space-force, they do not reveal the secret to the rest of us. It is my opinion that they do not fully comprehend the function of the force organizers.

These power directors themselves are energy catalyzers; that is, they cause energy to segment, organize, or assemble in unit formation by their presence. And all this implies that there must be something inherent in energy which causes it thus to function in

koja obilježava centralni svemir. Ovdje se čini da se evolucijski ciklus počinje vraćati natrag; čini se da energija-snaga sada počinje ići natrag prema sili, ali sili koja je po prirodi uveliko drugačija od prostornog napona i iskonske sile. Havonski energijski sustavi nisu dvojni; oni su trostruki. Ta je egzistencijalna energija domena Združenog Činitelja koji funkcionira u ime Rajskog Trojstva.

Na Uversi su ove Havonske energije poznate kao triata.

6. *Transcendentalna energija.* Ovaj energetski sustav djeluje na i iz gornje razine Raja i samo u vezi s apsonitnim ljudima. Na Uversi je imenovana kao tranosta.

7. *Monota.* Energija je po srodstvu blizu božanstvenosti kada je Rajska energija. Mi smo skloni uvjerenju da je monota živa, neduhovna energija Raja – iz vječnosti duplikat žive energije duha iz Izvornog Sina – dakle neduhovni energetski sustav Oca Svih.

Ne možemo razlikovati *prirodu* Rajskog duha i Rajske monote; oni su naočigled podjednaki. Oni imaju različita imena, ali teško vam možemo dati dodatne informacije o stvarnosti čija se duhovna i neduhovna ispoljenja razlikuju samo *po imenu*.

Znamo da konačna bića mogu postići iskustvo obožavanja Oca Svih kroz službu Sedmostrukog Boga i Misaonih Ispravljača, ali sumnjamo da bilo koja podapsolutna ličnost, čak i direktori snage, mogu shvatiti energijsku beskonačnost Prvog Velikog Izvora i Centra. Jedno je sigurno: ako su direktori snage upoznati sa tehnikom metamorfoze prostora-sile, oni ne otkrivaju tajnu nama ostalima. To je moje mišljenje da oni u potpunosti ne razumiju djelovanje organizatora sile.

Ti direktori snage sami su energetski katalizatori; to jest, oni svojom prisutnošću uzrokuju segmentiranje, organiziranje ili skupanje energije u stvaranju jedinica. I sve to podrazumijeva da mora postojati nešto svojstveno energiji što je potiče da na taj način funkcionira u

the presence of these power entities. The Nebadon Melchizedeks long since denominated the phenomenon of the transmutation of cosmic force into universe power as one of the seven "infinities of divinity." And that is as far as you will advance on this point during your local universe ascension.

Notwithstanding our inability fully to comprehend the origin, nature, and transmutations of cosmic force, we are fully conversant with all phases of emergent-energy behavior from the times of its direct and unmistakable response to the action of Paradise gravity -- about the time of the beginning of the function of the superuniverse power directors.

3. CLASSIFICATION OF MATTER

Matter in all universes, excepting in the central universe, is identical. Matter in its physical properties depends on the revolutionary rates of its component members, the number and size of the revolving members, their distance from the nuclear body or the space content of matter, as well as on the presence of certain forces as yet undiscovered on Urantia.

In the varied suns, planets, and space bodies there are ten grand divisions of matter:

1. Ultimatonic matter -- the prime physical units of material existence, the energy particles which go to make up electrons.

2. Subelectronic matter -- the explosive and repellent stage of the solar supergases.

3. Electronic matter -- the electrical of material differentiation -- electrons, protons, and various other units entering into the varied constitution of the electronic groups.

4. Subatomic matter -- matter existing extensively in the interior of the hot suns.

5. Shattered atoms -- found in the cooling suns and throughout space.

6. Ionized matter -- individual atoms stripped of their outer (chemically active)

prisutnosti tih energetske jedinice. U Nebadonu Melkizedeci odavno imenuju fenomen transmutacije kozmičke sile u kozmičku snagu kao jedno od sedam "beskonačnosti božanstva." I to je što možete shvatiti na ovoj razini vašeg lokalno-svemirskog uzlaza.

Bez obzira što nismo u stanju u potpunosti shvatiti porijeklo, prirodu i transmutacije kozmičke sile, mi smo u potpunosti upoznati sa svim fazama ponašanja javljajuće energije od doba njezina izravna i nedvojbenog odgovora na djelovanje Rajske gravitacije – od vremena kada počinje djelovanje supersvemirskih direktora snage.

3. KLASIFIKACIJA MATERIJE

Materija je identična u svim svemirima, osim u središnjem. Materija u svojim fizikalnim svojstvima ovisi o obrtnim brzinama svojih sastavnih jedinica, broju i veličini jedinica koje rotiraju, njihovoj udaljenosti od nuklearne jezgre ili prostornom sadržaju materije, kao i o prisutnosti određenih sila još neotkrivenih na Urantiji.

U raznolikim suncima, planetama i svemirskim tijelima postoji deset velikih podjela materije:

1. Ultimatska materija – osnovne fizičke jedinice materijalnog postojanja, energetske čestice koje ulaze u sastav elektrona.

2. Podellektronska materija – eksplozivna i odbijajuća faza sunčevih superplinova.

3. Elektronička materija – električna faza materijalne diferencijacije – elektroni, protoni i razne druge jedinice koje ulaze u sastav raznovrsnih elektronskih grupa.

4. Subatomska materija – materija koja postoji u velikoj mjeri u unutrašnjosti vrućih sunaca.

5. Razbijeni atomi – pronađeni u hladnim suncima i cijelom prostoru.

6. Jonizirana materija – pojedinačni atomi kojima je oduzet njihov vanjski

electrons by electrical, thermal, or X-ray activities and by solvents.

7. Atomic matter -- the chemical stage of elemental organization, the component units of molecular or visible matter.

8. The molecular stage of matter -- matter as it exists on Urantia in a state of relatively stable materialization under ordinary conditions.

9. Radioactive matter -- the disorganizing tendency and activity of the heavier elements under conditions of moderate heat and diminished gravity pressure.

10. Collapsed matter -- the relatively stationary matter found in the interior of the cold or dead suns. This form of matter is not really stationary; there is still some ultimatonic even electronic activity, but these units are in very close proximity, and their rates of revolution are greatly diminished.

The foregoing classification of matter pertains to its organization rather than to the forms of its appearance to created beings. Neither does it take into account the pre-emergent stages of energy nor the eternal materializations on Paradise and in the central universe.

4. ENERGY AND MATTER TRANSMUTATIONS

Light, heat, electricity, magnetism, chemism, energy, and matter are -- in origin, nature, and destiny -- one and the same thing, together with other material realities as yet undiscovered on Urantia.

We do not fully comprehend the almost endless changes to which physical energy may be subject. In one universe it appears as light, in another as light plus heat, in another as forms of energy unknown on Urantia; in untold millions of years it may reappear as some form of restless, surging electrical energy or magnetic power; and still later on it may again appear in a subsequent universe as some form of variable matter going through a series of metamorphoses, to be followed by its outward physical disappearance in some great cataclysm of the realms. And then, after

elektron (koji je kemijski aktivan) zbog djelovanja električnog utjecaja, topline, utjecaja X-zraka ili otapala.

7. Atomska materija – kemijska faza organizacije elemenata, sastavne jedinice molekularne ili vidljive tvari.

8. Molekularna faza materije – materija kao što postoji na Urantiji u stanju relativno stabilne materijalizacije pod normalnim uvjetima.

9. Radioaktivna materija – razorganizirajuća sklonost i aktivnost težih elemenata u uvjetima umjerene topline i smanjenog gravitacijskog tlaka.

10. Kolapsirana materija – relativno statična materija koja se nalazi u unutrašnjosti hladnih ili mrtvih sunaca. Ovaj oblik materije ustvari nije stacionaran; tu je još neka ultimatonska ili čak elektronička aktivnost, ali ove jedinice su u neposrednoj blizini, a njihovi stupnji obrtaja su uveliko smanjeni.

Prethodna klasifikacija materije odnosi se na njezinu organizaciju, a ne na oblike njezinog pojavljivanja u očima stvorenih bića. Nisu uzete u obzir faze prije-javljujuće energije ni vječne materijalizacije na Raju i u središnjem svemiru.

4. PREOBRAŽAJI ENERGIJE I MATERIJE

Svjetlo, toplina, struja, magnetizam, kemizam, energija i materija su – po porijeklu, naravi i sudbini – jedno te isto, zajedno s ostalim materijalnim stvarnostima koje još uvijek nisu otkrivene na Urantiji.

Mi nismo posve u stanju razumjeti gotovo beskrajne promjene kojima fizička energija može biti predmetom. U jednom svemiru ona se javlja kao svjetlost, u drugom kao svjetlost s topline, a u nekom drugom kao oblike energije nepoznat na Urantiji; u nebrojenim milijunima godina može se pojaviti kao neki oblik nestabilne bujice električne energije ili magnetske snage; i još kasnije se opet može pojaviti u narednom svemiru kao neki oblik varijabilne materije koji prolazi kroz niz metamorfoza, nakon kojih će uslijediti njezin vanjski fizički nestanak u nekoj velikoj svjetskoj kataklizmi. A onda, nakon

countless ages and almost endless wandering through numberless universes, again may this same energy re-emerge and many times change its form and potential; and so do these transformations continue through successive ages and throughout countless realms. Thus matter sweeps on, undergoing the transmutations of time but swinging ever true to the circle of eternity; even if long prevented from returning to its source, it is ever responsive thereto, and it ever proceeds in the path ordained by the Infinite Personality who sent it forth.

The power centers and their associates are much concerned in the work of transmuting the ultimatons into the circuits and revolutions of the electron. These unique beings control and compound power by their skillful manipulation of the basic units of materialized energy, the ultimatons. They are masters of energy as it circulates in this primitive state. In liaison with the physical controllers they are able to effectively control and direct energy even after it has transmuted to the electrical level, the so-called electronic stage. But their range of action is enormously curtailed when electronically organized energy swings into the whirls of the atomic systems. Upon such materialization, these energies fall under the complete grasp of the drawing power of linear gravity.

Gravity acts positively on the power lanes and energy channels of the power centers and the physical controllers, but these beings have only a negative relation to gravity -- the exercise of their antigravity endowments.

Throughout all space, cold and other influences are at work creatively organizing ultimatons into electrons. Heat is the measurement of electronic activity, while cold merely signifies absence of heat -- comparative energy rest -- the status of the universal force-charge of space provided neither emergent energy nor organized matter were present and responding to gravity.

Gravity presence and action is what prevents the appearance of the theoretical absolute zero, for interstellar space does not have the temperature of absolute zero. Throughout all organized space there are gravity-responding energy currents, power

bezbroj dobi i gotovo beskrajnih lutanja kroz bezbroj svemira, opet se ta ista energija ponovno pojavljuje i mnogo puta promijeni svoj oblik i potencijal; i tako se ove transformacije nastavljaju kroz više razdoblja i kroz bezbroj područja. Tako se materija kreće podilazeći transmutacije vremena ali u svom kretanju zauvijek podložna krugu vječnosti; čak i ako je dugo spriječena da se vrati svojem izvoru, uvijek je osjetljiva na njega i to se sve odvija na putu koji određuje Beskonačna Osoba koja ju je poslala naprijed.

Centri snage i njihovi suradnici su jako zauzeti u radu na transmutaciji ultimatona u orbite i okretaja elektrona. Ta jedinstvena bića kontroliraju i sastavljaju snagu vještom manipulacijom osnovnih jedinica materijalizirane energije, ultimatona. Oni su majstori energije što cirkulira u ovom primitivnom stanju. U suradnji s fizičkim kontrolorima oni su u stanju učinkovito kontrolirati i usmjeravati energiju, čak i nakon što je preobražena na električnoj razini, tzv elektroničkoj fazi. No, njihov raspon djelovanja nevjerojatno se ograničava kada elektronski organizirana energija uđe u krugove atomskih sustava. Nakon takve materijalizacije, te energije padaju pod potpuni zahvat privlačne moći linearne gravitacije.

Gravitacija djeluje pozitivno na putanje snage i energetske kanale centara snage i fizičkih kontrolora, ali ta bića imaju samo negativan odnos prema gravitaciji -- oni ispoljavaju svoja antigravitacijska obdarenja.

Kroz cijeli prostor, hladnoća i drugi utjecaji djeluju kreativno u organiziranju ultimatona u elektrone. Toplina je mjerilo elektroničkog djelovanja, dok hladnoća ne znači ništa drugo nego odsutnost topline -- usporednu pasivnost energije -- status univerzalne sile-naboja prostora pod uvjetom da javljajuća energija i organizirana materija nisu prisutne i ne reagiraju na gravitaciju.

Gravitacijska prisutnost i djelovanje je ono što sprječava pojavu teorijske apsolutne nule, jer međuzvezdani prostor nema temperature apsolutne nule. Kroz sav organizirani prostor postoje energetske struje koje reagiraju na gravitaciju, krugovi

circuits, and ultimatonic activities, as well as organizing electronic energies. Practically speaking, space is not empty. Even the atmosphere of Urantia thins out increasingly until at about three thousand miles it begins to shade off into the average space matter in this section of the universe. The most nearly empty space known in Nebadon would yield about one hundred ultimatons -- the equivalent of one electron -- in each cubic inch. Such scarcity of matter is regarded as practically empty space.

Temperature -- heat and cold -- is secondary only to gravity in the realms of energy and matter evolution. Ultimatons are humbly obedient to temperature extremes. Low temperatures favor certain forms of electronic construction and atomic assembly, while high temperatures facilitate all sorts of atomic breakup and material disintegration.

When subjected to the heat and pressure of certain internal solar states, all but the most primitive associations of matter may be broken up. Heat can thus largely overcome gravity stability. But no known solar heat or pressure can convert ultimatons back into puissant energy.

The blazing suns can transform matter into various forms of energy, but the dark worlds and all outer space can slow down electronic and ultimatonic activity to the point of converting these energies into the matter of the realms. Certain electronic associations of a close nature, as well as many of the basic associations of nuclear matter, are formed in the exceedingly low temperatures of open space, being later augmented by association with larger accretions of materializing energy.

Throughout all of this never-ending metamorphosis of energy and matter we must reckon with the influence of gravity pressure and with the antigravity behavior of the ultimatonic energies under certain conditions of temperature, velocity, and revolution. Temperature, energy currents, distance, and the presence of the living force organizers and the power directors also have a bearing on all transmutation phenomena of energy and matter.

The increase of mass in matter is equal to the increase of energy divided by the square

snage i ultimatoničkih aktivnosti, kao i elektronske energije koje rade na organiziranju. Praktično govoreći, prostor nije prazan. Čak se i atmosfera Urantije stanjuje sve dok se na nekih pet tisuća kilometara ne izjednači s prosječnom prostornom materijom u ovom dijelu svemira. Najrazrijeđeniji (gotovo prazan) prostor poznat u Nebadonu ima oko stotinjak ultimata – ekvivalent jednog elektrona – u svakom kubičnom inču (16,4 cm³). Takva razrijeđenost tvari praktički se smatra praznim prostorom.

Temperatura – toplina i hladnoća – su sekundarne samo gravitaciji u oblastima energije i evoluciji materije. Ultimatonu su ponizno poslušni ekstremnim temperaturama. Niske temperature pogoduju određenim oblicima elektroničke izgradnje i atomskog okupljanja, dok visoke temperature olakšavaju sve vrste atomskih raspada i materijalnog raspadanja.

Kada su izloženi toplini i pritisku određenih unutarnjih sunčevih stanja, sve osim najprimitivnijih oblika materije može biti razbijeno. Toplina može na taj način uveliko prevladati nad gravitacijskom stabilnosti. Ali nikakve poznate solarne topline ili pritisci ne mogu pretvoriti ultimaton natrag u moćnu energiju.

Plamena sunca mogu transformirati materiju u različite oblike energije, ali tamni svjetovi i sav vanjski prostor mogu usporiti elektronsku i ultimatonsku aktivnost do točke pretvaranja tih energija u nekoliko oblasti. Pojedine elektroničke udruge bliske prirode, kao i mnoge od temeljnih udruge nuklearne tvari, su formirane u iznimno niskim temperaturama otvorenog prostora, te su kasnije proširene u suradnji s većim dodatcima materijalizirajuće energije.

Kroz sve ove neprestane metamorfoze energije i materije moramo računati s utjecajem gravitacijskog pritiska i s antigravitacijskim ponašanjem ultimatonskih energija pod određenim uvjetima temperature, brzine i obrtaja. Temperatura, energijske struje, udaljenost i prisutnost živih organizatora sile i direktora snage također imaju utjecaja na sve preobražajne fenomene energije i materije.

Povećanje mase tvari jednako je povećanju energije podijeljene s kvadratom

of the velocity of light. In a dynamic sense the work which resting matter can perform is equal to the energy expended in bringing its parts together from Paradise minus the resistance of the forces overcome in transit and the attraction exerted by the parts of matter on one another.

The existence of pre-electronic forms of matter is indicated by the two atomic weights of lead. The lead of original formation weighs slightly more than that produced through uranium disintegration by way of radium emanations; and this difference in atomic weight represents the actual loss of energy in the atomic breakup.

The relative integrity of matter is assured by the fact that energy can be absorbed or released only in those exact amounts which Urantia scientists have designated quanta. This wise provision in the material realms serves to maintain the universes as going concerns.

The quantity of energy taken in or given out when electronic or other positions are shifted is always a "quantum" or some multiple thereof, but the vibratory or wavelike behavior of such units of energy is wholly determined by the dimensions of the material structures concerned. Such wavelike energy ripples are 860 times the diameters of the ultimatons, electrons, atoms, or other units thus performing. The never-ending confusion attending the observation of the wave mechanics of quantum behavior is due to the superimposition of energy waves: Two crests can combine to make a double-height crest, while a crest and a trough may combine, thus producing mutual cancellation.

5. WAVE-ENERGY MANIFESTATIONS

In the superuniverse of Orvonton there are one hundred octaves of wave energy. Of these one hundred groups of energy manifestations, sixty-four are wholly or partially recognized on Urantia. The sun's rays constitute four octaves in the superuniverse scale, the visible rays embracing a single octave, number forty-six in this series. The ultraviolet group comes next, while ten octaves up are the X rays, followed by the Y rays of radium. Thirty-two octaves above the visible light of the sun are the outer-space energy rays

brzine svjetlosti. U dinamičnom smislu, učinkovitost mirujuće materije jednaka je energiji koja je potrošena u prijenosu njezinih sastavnih dijelova iz Raja, minus otpor sila koje se moraju prevladati u tranzitu i uzajamnog privlačnog djelovanja pojedinih sastavnih dijelova tvari.

Na postojanje pred-električnih oblika tvari upućuju dvije atomske težine olova. Olovo izvorno teži nešto malo više od toga olova koje je proizvedeno raspadom urana putem radioaktivnog zračenja; a ta razlika atomske težine predstavlja stvarni gubitak energije u atomskom raspadu.

Relativni integritet tvari jamči činjenica da se energija može apsorbirati ili osloboditi samo u onim točnim iznosima koje su Urantijini znanstvenici kvantno odredili. Ova mudra odredba u materijalnim sferama služi za održavanje stalnih odnosa u svemiru.

Količina energije koja se uzima ili daje prilikom promjene elektronske ili neke druge pozicije uvijek je jednaka "kvantu" ili nekom njegovom višekratniku, ali vibracijsko ili valovito ponašanje takvih jedinica energije u cijelosti je određeno dimenzijama materijalnih struktura koje su u pitanju. Takvi valoviti energetske valovi imaju 860 puta promjer ultimata, elektrona, atoma ili drugih jedinica koje tu djeluju. Događaju se neprestane zabune u promatranju ponašanja valova kvantne mehanike zbog superimpozicije energetskih valova: Dvije amplitude mogu kombinirano napraviti amplitudu dvostruke visine, dok najviša i najniža točka mogu jedna drugu poništiti.

5. VALOVNE ENERGETSKE MANIFESTACIJE

U supersvemiru Orvontonu postoji sto oktava u energiji valova. Od tih sto skupina energetskih manifestacija, šezdeset i četiri su u cijelosti ili djelomično poznate na Urantiji. Sunčeve zrake čine četiri oktave u supersvemirskoj ljestvici, vidljive zrake obuhvaćaju jednu oktavu, broj četrdeset šest u ovoj seriji. Ultraljubičasta grupa dolazi nakon toga, a deset oktava iznad nje su X-zrake, zatim Y-zrake radijuma. Trideset i dvije oktave iznad vidljive svjetlosti sunca su zrake vanjsko-svemirske energije koje su

so frequently commingled with their associated highly energized minute particles of matter. Next downward from visible sunlight appear the infrared rays, and thirty octaves below are the radio transmission group.

Wavelike energy manifestations -- from the standpoint of twentieth-century Urantia scientific enlightenment -- may be classified into the following ten groups:

1. *Infraultramatic rays* -- the borderland revolutions of ultimatons as they begin to assume definite form. This is the first stage of emergent energy in which wavelike phenomena can be detected and measured.

2. *Ultamatic rays*. The assembly of energy into the minute spheres of the ultimatons occasions vibrations in the content of space which are discernible and measurable. And long before physicists ever discover the ultimatons, they will undoubtedly detect the phenomena of these rays as they shower in upon Urantia. These short and powerful rays represent the initial activity of the ultimatons as they are slowed down to that point where they veer towards the electronic organization of matter. As the ultimatons aggregate into electrons, condensation occurs with a consequent storage of energy.

3. *The short space rays*. These are the shortest of all purely electronic vibrations and represent the preatomic stage of this form of matter. These rays require extraordinarily high or low temperatures for their production. There are two sorts of these space rays: one attendant upon the birth of atoms and the other indicative of atomic disruption. They emanate in the largest quantities from the densest plane of the superuniverse, the Milky Way, which is also the densest plane of the outer universes.

4. *The electronic stage*. This stage of energy is the basis of all materialization in the seven superuniverses. When electrons pass from higher to lower energy levels of orbital revolution, quanta are always given off. Orbital shifting of electrons results in the ejection or the absorption of very definite and uniform measurable particles of light-energy, while the individual electron always gives up a particle of light-energy when subjected to collision. Wavelike energy manifestations also attend

često pomiješane sa njihovim povezanim visoko energiziranim sitnim česticama materije. Ispod vidljivog sunčevog svjetla pojavljuju se infracrvene zrake, a trideset oktava niže je skupina koja služi za radio prijenos.

Valovite energijske manifestacije -- sa stajališta znanstvenika dvadesetog stoljeća Urantije -- mogu se svrstati u sljedećih deset skupina:

1. *Infraultramatične zrake* -- pogranične okretaje ultimatona kad oni počnu da preuzimaju određeni oblik. To je prva faza javljajuće energije u kojoj se valovne pojave mogu otkriti i izmjeriti.

2. *Ultamatske zrake*. Sastavljanje energije u sićušne sfere ultimatona uzrokuje vibracije u sadržaju prostora koje su prepoznatljive i mjerljive. I davno prije nego što fizičari otkriju ultimatonske, oni će nesumnjivo otkriti fenomene tih zraka koje obasipaju Urantiju. Ove kratke i snažne zrake predstavljaju početnu aktivnost ultimatona koji su usporeni do te točke gdje se obrću u smjeru elektronske organizacije materije. Kako se ultimatoni grupiraju u elektrone, dolazi do kondenzacije s posljedičnom pohranom energije.

3. *Kratke svemirske zrake*. To su najkraće od svih čisto elektroničkih vibracija i predstavljaju preatomske faze ovog oblika materije. Te zrake zahtijevaju izuzetno visoke ili niske temperature za njihovu proizvodnju. Postoje dvije vrste tih svemirskih zraka: jedna prati rođenje atoma, dok druga ukazuje na atomski poremećaj. One zrače u najvećim količinama iz najgušće ravnine supersvemira, Mliječne staze, koja je ujedno i najgušća ravnina vanjskih svemira.

4. *Elektronička faza*. Ova faza energije je temelj sve materijalizacije u sedam supersvemira. Kada elektroni prelaze sa viših na niže energetske razine orbitalnog okretanja, kvanti se uvijek oslobađaju. Orbitalno pomicanje elektrona rezultira izbacivanjem ili apsorpcijom vrlo određenih i jedinstvenih mjerljivih čestica svjetlosne energije, a pojedinačni elektroni uvijek izbacuju česticu svjetlosne energije kada su podvrgnuti sudaru. Valovite energetske manifestacije također sudjeluju

upon the performances of the positive bodies and the other members of the electronic stage.

5. *Gamma rays* -- those emanations which characterize the spontaneous dissociation of atomic matter. The best illustration of this form of electronic activity is in the phenomena associated with radium disintegration.

6. *The X-ray group.* The next step in the slowing down of the electron yields the various forms of solar X rays together with artificially generated X rays. The electronic charge creates an electric field; movement gives rise to an electric current; the current produces a magnetic field. When an electron is suddenly stopped, the resultant electromagnetic commotion produces the X ray; the X ray is *that* disturbance. The solar X rays are identical with those which are mechanically generated for exploring the interior of the human body except that they are a trifle longer.

7. *The ultraviolet* or chemical rays of sunlight and the various mechanical productions.

8. *The white light* -- the whole visible light of the suns.

9. *Infrared rays* -- the slowing down of electronic activity still nearer the stage of appreciable heat.

10. *Hertzian waves* -- those energies utilized on Urantia for broadcasting.

Of all these ten phases of wavelike energy activity, the human eye can react to just one octave, the whole light of ordinary sunlight.

The so-called ether is merely a collective name to designate a group of force and energy activities occurring in space. Ultimatons, electrons, and other mass aggregations of energy are uniform particles of matter, and in their transit through space they really proceed in direct lines. Light and all other forms of recognizable energy manifestations consist of a succession of definite energy particles which proceed in direct lines except as modified by gravity and other intervening forces. That these

u pojavi pozitivnih tijela i ostalih pripadnika elektronske faze.

5. *Gama zrake* – zračenja koja karakteriziraju spontana odvajanja atomske materije. Najbolja ilustracija ovog oblika elektroničkog djelovanja je u fenomenima povezanim sa raspadanjem radija.

6. *Skupina X-zraka.* Sljedeći korak u usporavanju elektrona daje različite oblike solarnih X-zraka, zajedno sa umjetno generiranim X-zrakama. Elektronski naboj stvara električno polje; kretanje dovodi do pojave električne struje; struja proizvodi magnetsko polje. Kad se elektron naglo zaustavi, to rezultira elektromagnetskim metežom i stvaranjem X-zrake; X -zraka je *takav* poremećaj. Sunčeve X-zrake su identične onima koje ljudi mehanički generiraju u cilju dijagnoze i ispitivanja unutrašnjosti ljudskog tijela, osim što su malo duže.

7. *Ultraljubičaste* ili kemijske zrake sunca i raznih mehaničkih produkcija.

8. *Bijelo svjetlo* – sva vidljiva svjetlost sunaca.

9. *Infracrvene zrake* – usporavanje elektroničke aktivnosti još bliže fazi značajnije topline.

10. *Hercovi valovi* – ove energije se koriste na Urantiji za emitiranje.

Od svih tih deset faza valovite energetske djelatnosti, ljudsko oko može reagirati na samo jednu oktavu, cijeli spektar običnog sunčevog svjetla.

Takozvani eter je samo skupni naziv za grupu djelatnosti sile i energije koje se javljaju u prostoru. Ultimatoni, elektroni i druge masovne nakupine energije su homogene čestice materije koje se u svom prolasku kroz prostor zapravo kreću u izravnim linijama. Svjetlo i svi ostali oblici prepoznatljivih manifestacija energije sastoje se od niza određenih energetskih čestica koje teku u izravnim linijama osim što su izmijenjene gravitacijom i drugim interventnim silama. To da se taj

processions of energy particles appear as wave phenomena when subjected to certain observations is due to the resistance of the undifferentiated force blanket of all space, the hypothetical ether, and to the intergravity tension of the associated aggregations of matter. The spacing of the particle-intervals of matter, together with the initial velocity of the energy beams, establishes the undulatory appearance of many forms of energy-matter.

The excitation of the content of space produces a wavelike reaction to the passage of rapidly moving particles of matter, just as the passage of a ship through water initiates waves of varying amplitude and interval.

Primordial-force behavior does give rise to phenomena which are in many ways analogous to your postulated ether. Space is not empty; the spheres of all space whirl and plunge on through a vast ocean of outspread force-energy; neither is the space content of an atom empty. Nevertheless there is no ether, and the very absence of this hypothetical ether enables the inhabited planet to escape falling into the sun and the encircling electron to resist falling into the nucleus.

6. ULTIMATONS, ELECTRONS, AND ATOMS

While the space charge of universal force is homogeneous and undifferentiated, the organization of evolved energy into matter entails the concentration of energy into discrete masses of definite dimensions and established weight -- precise gravity reaction.

Local or linear gravity becomes fully operative with the appearance of the atomic organization of matter. Preatomic matter becomes slightly gravity responsive when activated by X ray and other similar energies, but no measurable linear-gravity pull is exerted on free, unattached, and uncharged electronic-energy particles or on unassociated ultimatons.

Ultimatons function by mutual attraction, responding only to the circular Paradise-gravity pull. Without linear-gravity response they are thus held in the universal space drift. Ultimatons are capable of accelerating revolutionary velocity to the point of partial antigravity behavior, but they cannot,

slijed energetskih čestica pojavljuje kao valna pojava kada je podvrgnut određenim promatranjima je zbog otpora nediferencirane sile koja se nalazi u podlozi sveg prostora, hipotetskog etera, i međugravitacijske napetosti pridruženih agregata materije. Razmještanje intervala čestica materije, zajedno s početnom brzinom usmjerenog energetskog isijavanja, uspostavljaju valnu pojavu mnogih oblika energije-materije.

Pobuda sadržaja prostora stvara valovite reakcije na prolazak brzo krećućih čestica materije, baš kao što prolazak broda kroz vodu inicira valove različitih amplituda i intervala.

Ponašanje iskonske-sile dovodi do pojava koje su na mnoge načine analogne vašem postulatu etera. Prostor nije prazan; planete svih prostora rotiraju i jure kroz ogromni ocean rasprostranjene sile-energije; niti je sadržaj prostora unutar atoma prazan. U svakom slučaju ne postoji eter, i upravo zbog nepostojanja ovog hipotetskog etera, naseljene planete neće kolapsirati u sunca i kružni elektroni imaju sposobnost da se odupru kolapsiranju u jezgri.

6. ULTIMATONI, ELEKTRONI I ATOMI

Dok je naboj prostorne univerzalne sile homogen i nediferenciran, organizacija evoluirane energije u materiju podrazumijeva koncentraciju energije u odvojene mase određenih dimenzija i utvrđene težine – preciznu gravitacijsku reakciju.

Lokalna ili linearna gravitacija postaje potpuno operativna sa pojavom atomske organizacije materije. Predatomska materija počinje pomalo reagirati na gravitaciju kada se aktivira X-zrakama i drugim sličnim energijama, ali mjerljiva linearno-gravitacijska privlačnost se ne ispoljava na slobodnim, nepovezanim i nenabijenim elektronički-energetskim česticama ili na nepovezanim ultimatoni.

Ultimatoni funkcioniraju zahvaljujući međusobnoj privlačnosti, reagirajući samo na kružno Rajske-gravitacijsko djelovanje. Bez linearno-gravitacijskog odgovora, oni se održavaju u univerzalnom prostornom kretanju. Ultimatoni su sposobni za ubrzanje okretne brzine do točke djelomičnog antigravitacijskog ponašanja, ali oni ne mogu,

independent of force organizers or power directors, attain the critical escape velocity of deindividuation, return to the puissant-energy stage. In nature, ultimatons escape the status of physical existence only when participating in the terminal disruption of a cooled-off and dying sun.

The ultimatons, unknown on Urantia, slow down through many phases of physical activity before they attain the revolutionary-energy prerequisites to electronic organization. Ultimatons have three varieties of motion: mutual resistance to cosmic force, individual revolutions of antigravity potential, and the intraelectronic positions of the one hundred mutually interassociated ultimatons.

Mutual attraction holds one hundred ultimatons together in the constitution of the electron; and there are never more nor less than one hundred ultimatons in a typical electron. The loss of one or more ultimatons destroys typical electronic identity, thus bringing into existence one of the ten modified forms of the electron.

Ultimatons do not describe orbits or whirl about in circuits within the electrons, but they do spread or cluster in accordance with their axial revolutionary velocities, thus determining the differential electronic dimensions. This same ultimatonic velocity of axial revolution also determines the negative or positive reactions of the several types of electronic units. The entire segregation and grouping of electronic matter, together with the electric differentiation of negative and positive bodies of energy-matter, result from these various functions of the component ultimatonic interassociation.

Each atom is a trifle over 1/100,000,000th of an inch in diameter, while an electron weighs a little less than 1/2,000th of the smallest atom, hydrogen. The positive proton, characteristic of the atomic nucleus, while it may be no larger than a negative electron, weighs from two to three thousand times more.

If the mass of matter should be magnified until that of an electron equaled one tenth of an ounce, then were size to be proportionately magnified, the volume of such

neovisno od organizatora sile ili direktora snage, postići kritičnu brzinu bijega deindividualizacijom, povratkom u fazu moćne energije. U prirodi, ultimatoni mogu pobjeći od statusa fizičke egzistencije samo kada sudjeluju u krajnjem poremećaju potpuno ohlađenog umirućeg sunca.

Ultimatoni, nepoznati na Urantiji, usporavaju kroz mnoge faze fizičke aktivnosti prije nego što postignu obrtajno-energetske pretpostavke za elektroničko organiziranje. Ultimatoni imaju tri vrste gibanja: međusobnu otpornost na kozmičku silu, pojedinačne okretaje antigravitacijskog potencijala, i međuelektroničke pozicije sto međusobno međupovezanih ultimatona.

Međusobna privlačnost povezuje zajedno sto ultimatona u konstituciji elektrona; a tu nikada nije ni više ni manje nego sto ultimatona u tipičnom elektronu. Gubitak jednog ili više ultimatona uništava tipični elektronički identitet, čime se dovodi u postojanje jedan od deset modificiranih oblika elektrona.

Ultimatoni ne opisuju orbite ili vrtloge u krugovima unutar elektrona, već se šire ili grupiraju u klastere u skladu sa svojim osovinskim obrtnim brzinama, čime određuju različite elektroničke dimenzije. Ta ista ultimatonska brzina okretanja oko osi također određuje negativne ili pozitivne reakcije nekoliko vrsta elektroničkih jedinica. Cijelo odvajanje i grupiranje elektronske tvari, zajedno s električnom diferencijacijom negativnih i pozitivnih tijela energije-materije, proizlaze iz tih različitih funkcija sastavne međupovezanosti ultimatona.

Svaki atom ima nešto više od 1 / 4,000,000 milimetara u promjeru, dok su elektroni teški nešto manje od 1/2000 dijela najmanjeg atoma, vodika. Pozitivni proton, koji se tipično nalazi u atomskoj jezgri, dok ne mora biti veći od negativnog elektrona, ima dvije do tri tisuće puta veću težinu.

Ako bi se masa materije uvećala toliko da masa jednog elektrona iznosi jednu desetinu unca (2,84 grama), onda bi se proporcionalno uvećala veličina, volumen, a volumen takvog

an electron would become as large as that of the earth. If the volume of a proton -- eighteen hundred times as heavy as an electron -- should be magnified to the size of the head of a pin, then, in comparison, a pin's head would attain a diameter equal to that of the earth's orbit around the sun.

7. ATOMIC MATTER

The formation of all matter is on the order of the solar system. There is at the center of every minute universe of energy a relatively stable, comparatively stationary, nuclear portion of material existence. This central unit is endowed with a threefold possibility of manifestation. Surrounding this energy center there whirl, in endless profusion but in fluctuating circuits, the energy units which are faintly comparable to the planets encircling the sun of some starry group like your own solar system.

Within the atom the electrons revolve about the central proton with about the same comparative room the planets have as they revolve about the sun in the space of the solar system. There is the same relative distance, in comparison with actual size, between the atomic nucleus and the inner electronic circuit as exists between the inner planet, Mercury, and your sun.

The electronic axial revolutions and their orbital velocities about the atomic nucleus are both beyond the human imagination, not to mention the velocities of their component ultimatons. The positive particles of radium fly off into space at the rate of ten thousand miles a second, while the negative particles attain a velocity approximating that of light.

The local universes are of decimal construction. There are just one hundred distinguishable atomic materializations of space-energy in a dual universe; that is the maximum possible organization of matter in Nebadon. These one hundred forms of matter consist of a regular series in which from one to one hundred electrons revolve around a central and relatively compact nucleus. It is this orderly and dependable association of various energies that constitutes matter.

Not every world will show one hundred

elektrona bi dostigao veličinu zemlje. Ako se volumen protona – koji je 1800 puta teži od elektrona – poveća do veličine glave pribadače, tada bi, u usporedbi, glava pribadače dosegla promjer jednak promjeru zemljine orbite oko sunca.

7. ATOMSKA MATERIJA

Formiranje sve materije je u skladu s poretком Sunčevog sustava. Tu je u središtu svakog malog svemira energije relativno stabilan, relativno stacionaran, nuklearni dio materijalnog postojanja. Ta centralna jedinica je obdarena trostrukom sposobnošću manifestacije. Oko tog energetskog centra rotiraju, u beskrajnom obilju ali u fluktuirajućim krugovima, energetske jedinice koje su donekle usporedive s planetama koje okružuju sunce neke zvjezdane skupine poput vašeg Sunčevog sustava.

Unutar atoma, elektroni se vrte oko središnjeg protona u prostoru čija se veličina može usporediti sa prostorom u kojem se planete vrte oko sunca u Sunčevom sustavu. Tu je ista relativna udaljenost, u odnosu na prirodni red veličine, između atomske jezgre i unutarnjeg elektroničkog kruga koji postoji između unutarnje planete, Merkura, i vašeg sunca.

Elektronski osovinski okretaji i njihove orbitalne brzine oko atomske jezgre oba nadilaze granice ljudske mašte, a da ne spominjemo brzine njihovih sastavnih jedinica, ultimatona. Pozitivne čestice radija odlijeću u svemir brzinom od šesnaest tisuća kilometara u sekundi, dok negativne čestice postižu brzinu približnu brzini svjetlosti.

Lokalni svemiri su decimalno izgrađeni. Postoji samo sto razabrivih atomskih materijalizacija prostora-energije u dvostrukom svemiru; to je najveća moguća organizacija materije u Nebadonu. Ovih sto oblika materije sastoji se od obične serije u kojoj se jedan do sto elektrona vrte oko središnje i relativno kompaktne jezgre. To je ta uredna i pouzdana povezanost različitih energija koje grade materiju.

Neće svaki svijet pokazati sto

recognizable elements at the surface, but they are somewhere present, have been present, or are in process of evolution. Conditions surrounding the origin and subsequent evolution of a planet determine how many of the one hundred atomic types will be observable. The heavier atoms are not found on the surface of many worlds. Even on Urantia the known heavier elements manifest a tendency to fly to pieces, as is illustrated by radium behavior.

Stability of the atom depends on the number of electrically inactive neutrons in the central body. Chemical behavior is wholly dependent on the activity of the freely revolving electrons.

In Orvonton it has never been possible naturally to assemble over one hundred orbital electrons in one atomic system. When one hundred and one have been artificially introduced into the orbital field, the result has always been the instantaneous disruption of the central proton with the wild dispersion of the electrons and other liberated energies.

While atoms may contain from one to one hundred orbital electrons, only the outer ten electrons of the larger atoms revolve about the central nucleus as distinct and discrete bodies, intactly and compactly swinging around on precise and definite orbits. The thirty electrons nearest the center are difficult of observation or detection as separate and organized bodies. This same comparative ratio of electronic behavior in relation to nuclear proximity obtains in all atoms regardless of the number of electrons embraced. The nearer the nucleus, the less there is of electronic individuality. The wavelike energy extension of an electron may so spread out as to occupy the whole of the lesser atomic orbits; especially is this true of the electrons nearest the atomic nucleus.

The thirty innermost orbital electrons have individuality, but their energy systems tend to intermingle, extending from electron to electron and well-nigh from orbit to orbit. The next thirty electrons constitute the second family, or energy zone, and are of advancing individuality, bodies of matter exerting a more complete control over their attendant energy systems. The next thirty electrons, the third

prepoznatljivih elemenata na površini, ali oni su negdje prisutni ili su bili prisutni, ili su u procesu evolucije. Uvjeti koji okružuju porijeklo i naknadnu evoluciju planeta utvrđuju koliko će od stotinu atomskih vrsta biti vidljivi. Teži atomi ne nalaze se na površini mnogih svjetova. Čak i na Urantiji poznati teži elementi ispoljavaju tendenciju da se raspadaju na komade, kao što je prikazano u primjeru radija.

Stabilnost atoma ovisi o broju električki neaktivnih neutrona u središnjem tijelu. Kemijsko ponašanje je u potpunosti ovisno o aktivnosti slobodno vrtećih elektrona.

U Orvontonu nikada nije bilo moguće prirodno okupiti više od stotinu orbitalnih elektrona u jednom atomskom sustavu. Kad se sto i jedan umjetno uvede u orbitalno područje, rezultat je uvijek trenutačno narušavanje središnjeg protona s divljom disperzijom elektrona i drugih oslobođenih energija.

Dok atom može sadržavati jedan do sto orbitalnih elektrona, samo vanjskih deset elektrona u većim atomima se vrti oko središnje jezgre kao zasebna i odvojena tijela koja nenarušeno i kompaktно rotiraju u preciznim i određenim putanjama. Trideset elektrona najbližih centru teško se mogu uočiti ili detektirati kao zasebna i organizirana tijela. Taj isti usporedni odnos elektroničkog ponašanja u odnosu na nuklearnu blizinu se postiže u svim atomima bez obzira na broj elektrona u sadržaju. Bliže jezgri, manje je elektroničke individualnosti. Valoviti energetska produžetka elektrona može biti toliko raširen da zauzme cijele niže atomske putanje; posebno je to istina kod elektrona najbližih atomske jezgre.

Trideset orbitalnih elektrona u samoj unutrašnjosti imaju individualnost, ali njihovi energetska sustavi imaju tendenciju da se miješaju protežući se od elektrona do elektrona i gotovo iz orbite u orbitu. Sljedećih trideset elektrona čine drugu obitelj ili energetsku zonu, a imaju i izraženije individualnosti, tijela materije koje vrše potpuniju kontrolu nad svojim pripadajućim energetskim sustavima. Sljedećih trideset elektrona koji pripadaju trećoj

energy zone, are still more individualized and circulate in more distinct and definite orbits. The last ten electrons, present in only the ten heaviest elements, are possessed of the dignity of independence and are, therefore, able to escape more or less freely from the control of the mother nucleus. With a minimum variation in temperature and pressure, the members of this fourth and outermost group of electrons will escape from the grasp of the central nucleus, as is illustrated by the spontaneous disruption of uranium and kindred elements.

The first twenty-seven atoms, those containing from one to twenty-seven orbital electrons, are more easy of comprehension than the rest. From twenty-eight upward we encounter more and more of the unpredictability of the supposed presence of the Unqualified Absolute. But some of this electronic unpredictability is due to differential ultimatonic axial revolutionary velocities and to the unexplained "huddling" proclivity of ultimatons. Other influences -- physical, electrical, magnetic, and gravitational -- also operate to produce variable electronic behavior. Atoms therefore are similar to persons as to predictability. Statisticians may announce laws governing a large number of either atoms or persons but not for a single individual atom or person.

8. ATOMIC COHESION

While gravity is one of several factors concerned in holding together a tiny atomic energy system, there is also present in and among these basic physical units a powerful and unknown energy, the secret of their basic constitution and ultimate behavior, a force which remains to be discovered on Urantia. This universal influence permeates all the space embraced within this tiny energy organization.

The interelectronic space of an atom is not empty. Throughout an atom this interelectronic space is activated by wavelike manifestations which are perfectly synchronized with electronic velocity and ultimatonic revolutions. This force is not wholly dominated by your recognized laws of positive and negative attraction; its behavior is therefore sometimes unpredictable. This

energetskoj zoni, još su više individualizirani i rotiraju u distinktinijim i određenijim putanjama. Posljednjih deset elektrona, prisutnih u samo deset najtežih elemenata, posjeduju dostojanstvo neovisnosti, te su stoga u mogućnosti da pobjegnu više ili manje slobodno od kontrole matične jezgre. Uz minimalne razlike u temperaturi i tlaku, članovi ove četvrte i najudaljenije skupine elektrona mogu pobjeći iz stiska središnje jezgre, kao što je ilustrirano u spontanom narušavanju urana i njemu srodnih elemenata.

Prvih dvadeset sedam atoma, oni koji sadrže jedan do dvadeset sedam orbitalnih elektrona, se lakše mogu razumjeti od ostalih. Od dvadeset osmog atoma naviše, nailazimo na sve više i više nepredvidljivosti navodne prisutnosti Bezuvjetnog Apsoluta. No, jedan dio ove elektroničke nepredvidljivosti je uzrokovan razlikom između ultimatičkih aksijalnih brzina okretanja kao i neobjašnjivom "sažimajućom" sklonošću ultimata. Ostali utjecaji – fizički, električni, magnetski i gravitacijski – također djeluju u proizvodnji varijabli elektroničkog ponašanja. Atomi su stoga slični ljudima po predvidljivosti. Statističari mogu objaviti zakone koji reguliraju velik broj bilo atoma ili osoba, ali ovi zakoni ne vrijede za svaki pojedini atom ili osobu.

8. ATOMSKA KOHEZIJA

Dok je gravitacija jedan od nekoliko čimbenika koji zajednički drže na okupu maleni atomski energetski sustav, tu je prisutna među tim osnovnim fizikalnim jedinicama i jedna snažna i nepoznata energija, tajna njihove osnovne konstrukcije i konačnog ponašanja, sila koja još nije otkrivena na Urantiji. Ovaj univerzalni utjecaj prožima sav prostor obuhvaćen ovom sitnom organizacijom energije.

Međuelektroonski prostor atoma nije prazan. Širom atoma ovaj međuelektroonski prostor je aktiviran valovitim manifestacijama koje su savršeno sinkronizirane s elektroničkom brzinom i ultimatičkim okretajima. Ovom silom u potpunosti ne dominiraju vaši priznati zakoni pozitivne i negativne privlačnosti; njezino ponašanje je, dakle, ponekad nepredvidljivo. Ovaj

unnamed influence seems to be a space-force reaction of the Unqualified Absolute.

The charged protons and the uncharged neutrons of the nucleus of the atom are held together by the reciprocating function of the mesotron, a particle of matter 180 times as heavy as the electron. Without this arrangement the electric charge carried by the protons would be disruptive of the atomic nucleus.

As atoms are constituted, neither electric nor gravitational forces could hold the nucleus together. The integrity of the nucleus is maintained by the reciprocal cohering function of the mesotron, which is able to hold charged and uncharged particles together because of superior force-mass power and by the further function of causing protons and neutrons constantly to change places. The mesotron causes the electric charge of the nuclear particles to be incessantly tossed back and forth between protons and neutrons. At one infinitesimal part of a second a given nuclear particle is a charged proton and the next an uncharged neutron. And these alternations of energy status are so unbelievably rapid that the electric charge is deprived of all opportunity to function as a disruptive influence. Thus does the mesotron function as an "energy-carrier" particle which mightily contributes to the nuclear stability of the atom.

The presence and function of the mesotron also explains another atomic riddle. When atoms perform radioactively, they emit far more energy than would be expected. This excess of radiation is derived from the breaking up of the mesotron "energy carrier," which thereby becomes a mere electron. The mesotronic disintegration is also accompanied by the emission of certain small uncharged particles.

The mesotron explains certain cohesive properties of the atomic nucleus, but it does not account for the cohesion of proton to proton nor for the adhesion of neutron to neutron. The paradoxical and powerful force of atomic cohesive integrity is a form of energy as yet undiscovered on Urantia.

neimenovani utjecaj čini se da je reakcija prostor-sile Bezuvjetnog Apsoluta.

Nabijeni protoni i neutralni neutroni iz jezgre atoma se drže na okupu zahvaljujući naizmjeničnom djelovanju mezotrona, čestice materije koja je 180 puta teža od elektrona. Bez tog aranžmana električno nabijeni protoni bi razorili atomsku jezgru.

Kako su atomi sastavljeni, ni električne ni gravitacijske sile ne mogu držati jezgru zajedno. Integritet jezgre se održava uzajamnom povezujućom funkcijom mezotrona, koji je u stanju držati nabijene i neutralne čestice zajedno, zahvaljujući superiornoj snazi sile-mase i njihovom daljnjem funkcioniranju koje uzrokuje stalno mijenjanje mjesta protona i neutrona. Mezotron uzrokuje da se električni naboj nuklearnih čestica neprestano baca natrag i naprijed između protona i neutrona. U jednom infinitezimalnom dijelu sekunde, određena nuklearna čestica je nabijeni proton dok je u sljedećem nenabijeni neutron. I ova izmjenjujuća stanja energije su tako nevjerovatno brza da je električni naboj lišen svake prilike da funkcionira kao razoran utjecaj. Tako mezotron djeluje kao "energetski prijevoznik", čestica koja uveliko doprinosi nuklearnoj stabilnosti atoma.

Prisutnost i funkcija mezotrona također objašnjavaju drugu atomsku zagonetku. Kada atomi dijele radioaktivno, oni emitiraju daleko više energije nego što bi se očekivalo. Taj višak zračenja potječe od razbijanja mezotrona, "energetskog nosioca", koji time postaje puki elektron. Raspad mezotrona također prati emisija određenih manjih čestica bez naboja.

Mezotron objašnjava neka kohezivna svojstva atomske jezgre, ali on ne objašnjava koheziju protona sa protonom, niti prijanjanje neutrona sa neutronom. Paradoksalna i moćna sila atomskog kohezivnog integriteta je oblik energije još neotkriven na Urantiji.

These mesotrons are found abundantly in the space rays which so incessantly impinge upon your planet.

9. NATURAL PHILOSOPHY

Religion is not alone dogmatic; natural philosophy equally tends to dogmatize. When a renowned religious teacher reasoned that the number seven was fundamental to nature because there are seven openings in the human head, if he had known more of chemistry, he might have advocated such a belief founded on a true phenomenon of the physical world. There is in all the physical universes of time and space, notwithstanding the universal manifestation of the decimal constitution of energy, the ever-present reminder of the reality of the sevenfold electronic organization of prematter.

The number seven is basic to the central universe and the spiritual system of inherent transmissions of character, but the number ten, the decimal system, is inherent in energy, matter, and the material creation. Nevertheless the atomic world does display a certain periodic characterization which recurs in groups of seven -- a birthmark carried by this material world indicative of its far-distant spiritual origin.

This sevenfold persistence of creative constitution is exhibited in the chemical domains as a recurrence of similar physical and chemical properties in segregated periods of seven when the basic elements are arranged in the order of their atomic weights. When the Urantia chemical elements are thus arranged in a row, any given quality or property tends to recur by sevens. This periodic change by sevens recurs diminishingly and with variations throughout the entire chemical table, being most markedly observable in the earlier or lighter atomic groupings. Starting from any one element, after noting some one property, such a quality will change for six consecutive elements, but on reaching the eighth, it tends to reappear, that is, the eighth chemically active element resembles the first, the ninth the second, and so on. Such a fact of the physical world unmistakably points to the sevenfold constitution of ancestral energy and is indicative of the fundamental reality of the sevenfold diversity of the creations of time and

Ovih mezotrona ima u izobilju u svemirskim zrakama koje se neprestano sudaraju sa vašom planetom.

9. PRIRODNA FILOZOFIJA

Nije samo religija dogmatska; prirodna filozofija je jednako tako sklona dogmatizmu. Kada je poznati religiozni učitelj zaključio da je broj sedam od temeljne važnosti u prirodi, jer postoji sedam otvora u ljudskoj glavi, da je znao više kemije, mogao je zagovarati takvo vjerovanje utemeljeno na stvarnim fenomenima fizičkog svijeta. U svim fizičkim svemirima vremena i prostora, bez obzira na sveopće očitovanje decimalnog sustava energije, tu je sveprisutni podsjetnik stvarnosti sedmostruke elektroničke organizacije predmaterije.

Broj sedam je u osnovni centralnog svemira i duhovnog sustava svojstvenih prijenosa osobina, ali je broj deset, decimalni sustav, svojstven energiji, materiji i materijalnoj tvorevini. Ipak atomski svijet pokazuje određenu periodičnu karakterizaciju koja se ponavlja u skupinama od po sedam – biljeg ovog materijalnog svijeta koji govori o njegovom vrlo dalekom duhovnom podrijetlu.

Ova sedmerostruka dosljednost kreativne konstitucije očituje se u kemijskim domenama kao ponavljanje sličnih fizikalnih i kemijskih svojstava u odvojenim periodima obilježenim brojem sedam kad se osnovni elementi rasporede po redoslijedu atomskih težina. Kad se Urantijini kemijski elementi tako rasporede u nizu, bilo koja kvaliteta ili svojstvo skloni su ponavljanju nakon svakih sedam elemenata. To periodično ponavljanje osobina nakon svakih sedam elemenata javlja se sve manje i u varijacijama u cijeloj kemijskoj tablici, a najvidljivije je u prvim ili lakšim atomskim grupacijama. Ako počnete od bilo kojeg elementa i obratite pozornost na bilo koje svojstvo, ono će se promijeniti u šest uzastopnih elemenata, ali kad dođete do osmog, možete uočiti ponavljanja izvornog svojstva, odnosno utvrditi da je osmi kemijski aktivni element nalik prvom, deveti drugom i tako dalje. Takva činjenica fizičkog svijeta nedvojbeno ukazuje na sedmostruku građu ancestralne energije i ukazuje na temeljnu stvarnost sedmostruke raznolikosti tvorevina vremena i

space. Man should also note that there are seven colors in the natural spectrum.

But not all the suppositions of natural philosophy are valid; for example, the hypothetical ether, which represents an ingenious attempt of man to unify his ignorance of space phenomena. The philosophy of the universe cannot be predicated on the observations of so-called science. If such a metamorphosis could not be seen, a scientist would be inclined to deny the possibility of developing a butterfly out of a caterpillar.

Physical stability associated with biologic elasticity is present in nature only because of the well-nigh infinite wisdom possessed by the Master Architects of creation. Nothing less than transcendental wisdom could ever design units of matter which are at the same time so stable and so efficiently flexible.

10. UNIVERSAL NONSPIRITUAL ENERGY SYSTEMS (MATERIAL MIND SYSTEMS)

The endless sweep of relative cosmic reality from the absoluteness of Paradise monota to the absoluteness of space potency, is suggestive of certain evolutions of relationship in the nonspiritual realities of the First Source and Center -- those realities which are concealed in space potency, revealed in monota, and provisionally disclosed on intervening cosmic levels. This eternal cycle of energy, being circuited in the Father of universes, is absolute and, being absolute, is expansile in neither fact nor value; nevertheless the Primal Father is even now -- as always -- self-realizing of an ever-expanding arena of time-space, and of time-space-transcended, meanings, an arena of changing relationships wherein energy-matter is being progressively subjected to the overcontrol of living and divine spirit through the experiential striving of living and personal mind.

The universal nonspiritual energies are reassociated in the living systems of non-Creator minds on various levels, certain of which may be depicted as follows:

prostora. Čovjek također treba imati na umu da postoji sedam boja u prirodnom spektru.

No, nisu sve pretpostavke prirodne filozofije istinite; jedan primjer je hipotetski eter, koji predstavlja čovjekov genijalan pokušaj da objedini svoje neznanje svemirskih fenomena. Filozofija svemira ne može biti zasnovana na promatranjima tzv znanosti. Kad se takva metamorfoza ne bi mogla vidjeti, znanstvenik bi bio sklon zaniijekati mogućnost razvijanja leptira iz gusjenice.

Fizička stabilnost povezana s biološkom elastičnošću je prisutna u prirodi samo zbog gotovo beskonačne mudrosti Glavnih Arhitekata stvaranja. Ništa manje od transcendentalne mudrosti nije moglo dizajnirati jedinice materije koje su u isto vrijeme tako stabilne i tako učinkovito fleksibilne.

10. UNIVERZALNI NEDUHOVNI ENERGETSKI SUSTAVI (SUSTAVI MATERIJALNOG UMA)

Beskrajni domet relativne kozmičke stvarnosti od apsolutnosti Rajske monote do apsolutnosti prostornog potencijala, govori o određenim evolucijskim odnosima u neduhovnim stvarnostima Prvog Izvora i Centra – onim stvarnostima koje se skrivaju u prostornom potencijalu, otkrivaju u monoti i koje se privremeno obznanjuju na interventnim kozmičkim razinama. Ovaj je vječni ciklus energije koji je spojen u krug Oca svih svemira apsolutan, a ono što je apsolutno, to se ne može ekspanzirati ni u činjenici niti u vrijednosti; ipak Primarni Otac je čak i u ovom času – kao i uvijek – samo-realizirajući u rastućoj areni vremena i prostora i onih značenja koja nadilaze vrijeme i prostor, poprišta promjenljivih odnosa pri kojima se energija-materija sve više podvrgava nadkontroli živog i božanskog duha kroz iskustvenu težnju živog i osobnog uma.

Univerzalne neduhovne energije su ponovo dovedene u vezu u živim sustavima ne-Stvoriteljskih umova na različitim razinama, od kojih se neke mogu ovako prikazati:

1. *Preadjutant-spirit minds*. This level of mind is nonexperiencing and on the inhabited worlds is ministered by the Master Physical Controllers. This is mechanical mind, the nonteachable intellect of the most primitive forms of material life, but the nonteachable mind functions on many levels beside that of primitive planetary life.

2. *Adjutant-spirit minds*. This is the ministry of a local universe Mother Spirit functioning through her seven adjutant mind-spirits on the teachable (nonmechanical) level of material mind. On this level material mind is experiencing: as subhuman (animal) intellect in the first five adjutants; as human (moral) intellect in the seven adjutants; as superhuman (midwayer) intellect in the last two adjutants.

3. *Evolving morontia minds* -- the expanding consciousness of evolving personalities in the local universe ascending careers. This is the bestowal of the local universe Mother Spirit in liaison with the Creator Son. This mind level connotes the organization of the morontia type of life vehicle, a synthesis of the material and the spiritual which is effected by the Morontia Power Supervisors of a local universe. Morontia mind functions differentially in response to the 570 levels of morontia life, disclosing increasing associative capacity with the cosmic mind on the higher levels of attainment. This is the evolutionary course of mortal creatures, but mind of a nonmorontia order is also bestowed by a Universe Son and a Universe Spirit upon the nonmorontia children of the local creations.

The cosmic mind. This is the sevenfold diversified mind of time and space, one phase of which is ministered by each of the Seven Master Spirits to one of the seven superuniverses. The cosmic mind encompasses all finite-mind levels and co-ordinates experientially with the evolutionary-deity levels of the Supreme Mind and transcendently with the existential levels of absolute mind -- the direct circuits of the Conjoint Actor.

On Paradise, mind is absolute; in Havona, absonite; in Orvonton, finite. Mind always connotes the presence-activity of living ministry plus varied energy systems, and this is

1. *Umovi prije Pomoćnih Duhova*. Ta razina uma je neiskustvena i na naseljenim svjetovima njome upravljaju Glavni Fizički Kontrolori. To je mehanički um, intelekt koji je nesposoban primiti znanje i koji postoji u najprimitivnijim oblicima materijalnog života, a neučeći um djeluje i na mnogim razinama osim razine primitivnog planetarnog života.

2. *Umovi sa Pomoćnim Duhovima*. Ta služba Majčinskog Duha lokalnog svemira funkcionira kroz sedam pomoćnih duhova uma na učećoj (nemehaničkoj) razini materijalnog uma. Na ovoj razini materijalni um stječe iskustvo: kao podljudski (životinjski) intelekt u prvih pet pomoćnika; kao ljudski (moralni) intelekt u sedam pomoćnika; kao nadljudski (u srednjim bićima) intelekt u posljednja dva pomoćnika.

3. *Evoluirajući morontija umovi* -- proširena svijest evoluirajućih ličnosti u uzlaznim karijerama lokalnog svemira. To je darivanje Majčinskog Duha lokalnog svemira u suradnji sa Sinom Stvoriteljem. Ova razina uma podrazumijeva organizaciju morontija tipa životnog vozila, sintezu materijalnog i duhovnog koju sprovode Morontija Nadzornici Sile lokalnog svemira. Morontija um djeluje različito u odgovoru na 570 razina morontija života, otkrivajući sve veći asocijativni kapacitet sa kozmičkim umom na višim razinama postignuća. To je evolucijski tijek smrtnih stvorenja, ali um nemorontijalnog reda je također dar Svemirskog Sina i Svemirskog Duha nemorontijalnoj djeci lokalnih tvorevina.

Kozmički um. To je sedmerostruko raznolik um vremena i prostora, a svakoj njegovoj fazi služi jedan od Sedam Glavnih Duhova u jednom od sedam supersvemira. Kozmički um obuhvaća sve razine konačnih umova i on se iskustveno koordinira s evolucijsko-božanskim razinama Vrhovnog Uma i transcendentalno s egzistencijalnim razinama apsolutnog uma -- izravnim krugovima Združenog Činitelja.

Na Raju, um je apsolutan; u Havoni, apsonitan; u Orvontonu, konačan. Um uvijek podrazumijeva prisutnost-djelovanje žive službe plus raznolike energetske sustave, a to

true of all levels and of all kinds of mind. But beyond the cosmic mind it becomes increasingly difficult to portray the relationships of mind to nonspiritual energy. Havona mind is subabsolute but superevolutionary; being existential-experiential, it is nearer the absonite than any other concept revealed to you. Paradise mind is beyond human understanding; it is existential, nonspatial, and nontemporal. Nevertheless, all of these levels of mind are overshadowed by the universal presence of the Conjoint Actor -- by the mind-gravity grasp of the God of mind on Paradise.

11. UNIVERSE MECHANISMS

In the evaluation and recognition of mind it should be remembered that the universe is neither mechanical nor magical; it is a creation of mind and a mechanism of law. But while in practical application the laws of nature operate in what seems to be the dual realms of the physical and the spiritual, in reality they are one. The First Source and Center is the primal cause of all materialization and at the same time the first and final Father of all spirits. The Paradise Father appears personally in the extra-Havona universes only as pure energy and pure spirit -- as the Thought Adjusters and other similar fragmentations.

Mechanisms do not absolutely dominate the total creation; the universe of universes *in toto* is mind planned, mind made, and mind administered. But the divine mechanism of the universe of universes is altogether too perfect for the scientific methods of the finite mind of man to discern even a trace of the dominance of the infinite mind. For this creating, controlling, and upholding mind is neither material mind nor creature mind; it is spirit-mind functioning on and from creator levels of divine reality.

The ability to discern and discover mind in universe mechanisms depends entirely on the ability, scope, and capacity of the investigating mind engaged in such a task of observation. Time-space minds, organized out of the energies of time and space, are subject to the mechanisms of time and space.

Motion and universe gravitation are twin facets of the impersonal time-space

je istina kad je riječ o svim razinama i svih vrstama uma. No, izvan kozmičkog uma postaje sve teže prikazati odnose koji vladaju između uma i neduhovne energije. Havonski um je podapsolutan ali superevolucijski; kako je egzistencijalno-iskustven, on je bliže apsonitnom nego bilo kojem drugom konceptu koji vam je otkriven. Rajski um je izvan ljudskog razumijevanja; on je egzistencijalan, neprostoran i nevremenski. Ipak, sve ove razine uma su u sjeni sveopće prisutnosti Združenog Činitelja – umno-gravitacijskog privačnog djelovanja Boga uma na Raju.

11. SVEMIRSKI MEHANIZMI

U procjeni i prepoznavanju uma trebate imati na umu da svemir nije ni mehanički ni čaroban; on je prozvod svijesti i mehanizam pravosuđa. No, dok u praktičnoj primjeni, zakoni prirode djeluju u okvirima koji mogu djelovati kao dvojne oblasti fizičkog i duhovnog, u stvarnosti oni su jedno. Prvi Izvor i Centar je prvobitni uzrok svih materijalizacija i u isto vrijeme prvi i konačni Otac svih duhova. Rajski Otac pojavljuje se osobno u van-Havonskim svemirima samo kao čista energija i čisti duh – kao Misaoni Ispravljači i druge slične fragmentacije.

Mehanizmi ne dominiraju apsolutno u sveukupnoj tvorevini; svemir nad svemirima *u totalu* je isplaniran pomoću uma, načinjen pomoću uma i administrativno upravljan pomoću uma. Ali božanski mehanizam svemira nad svemirima je suviše savršen za znanstvene metode konačnog uma čovjeka koji ne raspoznaje ni traga dominacije beskonačnog uma. Kad je riječ o ovom stvaranju, upravljanju i održavanju, um nije ni materijalni um ni um stvorenja; to je duh-um koji funkcionira na i od stvoriteljskih razina božanske stvarnosti.

Sposobnost prepoznavanja i otkrivanja uma u kozmičkim mehanizmima u cijelosti ovisi o sposobnosti, opsegu i kapacitetu uma istraživača koji se bavi takvim zadatkom promatranja. Vremensko-prostorni umovi, organizirani iz energija vremena i prostora, podliježu mehanizmima vremena i prostora.

Kretanja i svemirska gravitacija su blizanci-aspekti bezličnog vremensko-prostornog

mechanism of the universe of universes. The levels of gravity response for spirit, mind, and matter are quite independent of time, but only true spirit levels of reality are independent of space (nonspatial). The higher mind levels of the universe -- the spirit-mind levels -- may also be nonspatial, but the levels of material mind, such as human mind, are responsive to the interactions of universe gravitation, losing this response only in proportion to spirit identification. Spirit-reality levels are recognized by their spirit content, and spirituality in time and space is measured inversely to the linear-gravity response.

Linear-gravity response is a quantitative measure of nonspirit energy. All mass -- organized energy -- is subject to this grasp except as motion and mind act upon it. Linear gravity is the short-range cohesive force of the macrocosmos somewhat as the forces of intra-atomic cohesion are the short-range forces of the microcosmos. Physical materialized energy, organized as so-called matter, cannot traverse space without affecting linear-gravity response. Although such gravity response is directly proportional to mass, it is so modified by intervening space that the final result is no more than roughly approximated when expressed as inversely according to the square of the distance. Space eventually conquers linear gravitation because of the presence therein of the antigravity influences of numerous supermaterial forces which operate to neutralize gravity action and all responses thereto.

Extremely complex and highly automatic-appearing cosmic mechanisms always tend to conceal the presence of the originative or creative indwelling mind from any and all intelligences very far below the universe levels of the nature and capacity of the mechanism itself. Therefore is it inevitable that the higher universe mechanisms must appear to be mindless to the lower orders of creatures. The only possible exception to such a conclusion would be the implication of mindedness in the amazing phenomenon of an *apparently self-maintaining universe* -- but that is a matter of philosophy rather than one of actual experience.

Since mind co-ordinates the universe, fixity of mechanisms is nonexistent. The

mehanizma svemira nad svemirima. Razine gravitacijskog reagiranja duha, uma i materije su prilično neovisne o vremenu, ali samo istinski nivoi stvarnosti su neovisni od prostora (neprostorni). Više razine uma svemira -- razine duha-uma -- mogu također biti neprostorne, ali razine materijalnog uma, kao što je ljudski um, odgovaraju na interakcije kozmičke gravitacije i gube tu gravitacijsku responsivnost samo ovisno u mjeri svoje identifikacije s duhom. Razine stvarnosti duha se mogu prepoznati po njihovom sadržaju duha i duhovnosti u vremenu i prostoru se mjeri se obrnuto proporcionalno sa linearno-gravitacijskom reaktivnošću.

Linearno-gravitacijska responsivnost je kvantitativna mjera neduhovne energije. Sva masa -- organizirana energija -- podliježe ovom privlačnom djelovanju osim kad gibanje i um djeluju na nju. Linearna gravitacija je kratko dometna kohezivna sila makrokosmosa, nešto kao što su sile unutar atomske kohezije kratko dometne sile mikrokosmosa. Fizička materijalizirana energija, organizirana kao takozvana materija, ne može putovati prostorom a da ne izazove reakciju linearne gravitacije. Iako je takva gravitacijska responsivnost izravno proporcionalna masi, tako je modificirana međuprostorom da je konačni rezultat jedino gruba aproksimiran u obrnutoj proporciji s kvadratom udaljenosti. Prostor na kraju pobjeđuje linearnu gravitaciju zbog toga što su u njemu prisutni antigravitacijski utjecaji brojnih nadmaterijalnih sila koje neutraliziraju djelovanje gravitacije i svih odgovora na nju.

Izuzetno složeni i jako automatski-djelujući kozmički mehanizmi uvijek imaju tendenciju da prikriju prisutnost stvaralačkog ili kreativnog unutarnjeg uma od bilo koje i od svih inteligencija koje su daleko ispod kozmičkih razina prirode i kapaciteta samog mehanizma. Stoga je neizbježno da viši svemirski mehanizmi moraju djelovati bezumno nižim redovima stvorenja. Jedina moguća iznimka takvom zaključku bi bila implikacija umnosti u čudesnom fenomenu *prividno samo-održavajućeg svemira* -- ali to je stvar filozofije, a ne stvarnog iskustva.

Budući da um koordinira svemirom, svemirski mehanizmi ne mogu biti fiksni. Fenomen

phenomenon of progressive evolution associated with cosmic self-maintenance is universal. The evolutionary capacity of the universe is inexhaustible in the infinity of spontaneity. Progress towards harmonious unity, a growing experiential synthesis superimposed on an ever-increasing complexity of relationships, could be effected only by a purposive and dominant mind.

The higher the universe mind associated with any universe phenomenon, the more difficult it is for the lower types of mind to discover it. And since the mind of the universe mechanism is creative spirit-mind (even the mindedness of the Infinite), it can never be discovered or discerned by the lower-level minds of the universe, much less by the lowest mind of all, the human. The evolving animal mind, while naturally God-seeking, is not alone and of itself inherently God-knowing.

12. PATTERN AND FORM -- MIND DOMINANCE

The evolution of mechanisms implies and indicates the concealed presence and dominance of creative mind. The ability of the mortal intellect to conceive, design, and create automatic mechanisms demonstrates the superior, creative, and purposive qualities of man's mind as the dominant influence on the planet. Mind always reaches out towards:

1. Creation of material mechanisms.
2. Discovery of hidden mysteries.
3. Exploration of remote situations.
4. Formulation of mental systems.
5. Attainment of wisdom goals.
6. Achievement of spirit levels.
7. The accomplishment of divine destinies -- supreme, ultimate, and absolute.

Mind is always creative. The mind endowment of an individual animal, mortal, morontian, spirit ascender, or finality attainer is always competent to produce a suitable and serviceable body for the living creature identity. But the presence phenomenon of a personality or the pattern of an identity, as such, is not a manifestation of energy, either physical, mindal, or spiritual. The personality form is the *pattern* aspect of a living being; it

progresivne evolucije povezan s kozmičkim samo-održavanjem je univerzalan. Evolucijski kapacitet svemira je neiscrpan u beskrajnosti svoje spontanosti. Napredak u skladnu cjelinu, sve veća iskustvena sinteza superimponirana nad sve većom složenosti odnosa, može se izvesti samo iz svrsishodnog i dominantnog uma.

Što je viši svemirski um povezan sa bilo kojom kozmičkom pojavom, to je teže nižim vrstama uma da ga otkriju. A budući da je um svemirskog mehanizma kreativni duh-um (čak i sama umnost Beskonačnog), njega nikada ne mogu otkriti ili razaznati umovi nižih razina svemira, a još manje najniži um, ljudski. Evoluirani životinjski um, dok prirodno traži Boga, nije sam po sebi svojstveno bogoznajući.

12. UZORAK I OBLIČJE – DOMINACIJA UMA

Evolucija mehanizama podrazumijeva i ukazuje na skrivenu prisutnost i dominaciju kreativnog uma. Sposobnost smrtnog intelekta da zamisli, dizajnira i izradi automatske mehanizme ukazuje na superiorne, kreativne i svrsishodne osobine čovjekova uma kao dominantnog utjecaja na planeti. Um uvijek poseže prema:

1. Stvaranju materijalnih mehanizama.
2. Otkriću skrivenih tajni.
3. Istraživanju udaljenih situacija.
4. Formulaciji mentalnih sustava.
5. Postizanju ciljeva mudrosti.
6. Dostizanju razina duha.
7. Ostvarenju božanskih sudbina – vrhovnih, krajnjih i apsolutnih.

Um je uvijek kreativan. Umno obdarenje pojedine životinje, smrtnog čovjeka, morontija bića, uzlaznog bića duha ili bića koje je postiglo konačnost je uvijek u stanju proizvesti prikladno i korisno tijelo koje može poslužiti u svrhu identiteta živog bića. Ali prisutnost fenomena ličnosti ili uzorak identiteta, kao takav, nije manifestacija energije, bilo fizičke, umne ili duhovne. Obličje ličnosti je aspekt živog bića koji je uzorak; to

connotes the *arrangement* of energies, and this, plus life and motion, is the *mechanism* of creature existence.

Even spirit beings have form, and these spirit forms (patterns) are real. Even the highest type of spirit personalities have forms -- personality presences in every sense analogous to Urantia mortal bodies. Nearly all beings encountered in the seven superuniverses are possessed of forms. But there are a few exceptions to this general rule: Thought Adjusters appear to be without form until after fusion with the surviving souls of their mortal associates. Solitary Messengers, Inspired Trinity Spirits, Personal Aids of the Infinite Spirit, Gravity Messengers, Transcendental Recorders, and certain others are also without discoverable form. But these are typical of the exceptional few; the great majority have bona fide personality forms, forms which are individually characteristic, and which are recognizable and personally distinguishable.

The liaison of the cosmic mind and the ministry of the adjutant mind-spirits evolve a suitable physical tabernacle for the evolving human being. Likewise does the morontia mind individualize the morontia form for all mortal survivors. As the mortal body is personal and characteristic for every human being, so will the morontia form be highly individual and adequately characteristic of the creative mind which dominates it. No two morontia forms are any more alike than any two human bodies. The Morontia Power Supervisors sponsor, and the attending seraphim provide, the undifferentiated morontia material wherewith the morontia life can begin to work. And after the morontia life it will be found that spirit forms are equally diverse, personal, and characteristic of their respective spirit-mind indwellers.

On a material world you think of a body as having a spirit, but we regard the spirit as having a body. The material eyes are truly the windows of the spirit-born soul. The spirit is the architect, the mind is the builder, the body is the material building.

Physical, spiritual, and mindal energies, as such and in their pure states, do not fully interact as actuals of the phenomenal universes. On Paradise the three energies are

podrazumijeva *aranžman* energija, i to, uz život i gibanje, je *mehanizam* postojanja stvorenja.

Čak i bića duha imaju obličje, a ta obličja duha (uzorci) su stvarni. Čak i najviše vrste ličnosti duha imaju obličja – prisutnosti ličnosti koje su u svakom smislu analogne prisutnostima smrtnih tijela na Urantiji. Gotovo sva bića koja se susreću u sedam supersvemira posjeduju obličja. No, tu je nekoliko iznimaka od ovog općeg pravila: Misaoni Ispravljajući čini se dobiju oblik tek nakon fuzije s preživjelim dušama svojih smrtnih suradnika. Osamljeni Glasnici, Nadahnuti Duhovi Trojstva, Osobni Pomoćnici Beskonačnog Duha, Gravitacijski Glasnici, Transcendentalni Snimači i neki drugi su bez vidljiva obličja. Ali to su primjeri malobrojnih izuzetaka; velika većina ima istinska obličja ličnosti, obrasce koji su individualno obilježeni, koji su prepoznatljivi i osobno se mogu razlikovati.

Veza između kozmičkog uma i službe pomoćnika uma-duha razvija prikladno fizičko boravište koje služi evoluirajućem ljudskom biću. Isto tako čini morontija um kada individualizira morontija obličje za sve preživjele smrtnike. Kako je smrtno tijelo osobno i karakteristično za svakog čovjeka, tako da će morontija obličje biti vrlo individualno i adekvatno obilježeno kreativnim umom koji nad njim dominira. Ne postoje dva morontija obličja koja su sličnija nego bilo koja dva ljudska tijela. Morontija Nadzornici Snage sponzoriraju, a sudjelujući serafi daju, nediferencirani morontija materijal pomoću kojeg morontija život može početi raditi. I nakon morontija života možete utvrditi da su obličja duha jednako osobno raznolika i karakteristična stanarima duha-uma.

Na materijalnom svijetu mislite o tijelu kao da ima duh, ali mi smatramo da je duh taj koji ima tijelo. Materijalne oči su uistinu prozori duhom-rođene duše. Duh je arhitekt, um je graditelj, a tijelo je materijalna zgrada.

Fizička, duhovna i umna energija, kao takva i u svojim čistim stanjima, ne dijeluje u potpunosti kao aktualnosti pojavnog svemira. Na Raju tri energije su

co-ordinate, in Havona co-ordinated, while in the universe levels of finite activities there must be encountered all ranges of material, mindal, and spiritual dominance. In nonpersonal situations of time and space, physical energy seems to predominate, but it also appears that the more nearly spirit-mind function approaches divinity of purpose and supremacy of action, the more nearly does the spirit phase become dominant; that on the ultimate level spirit-mind may become all but completely dominant. On the absolute level spirit certainly is dominant. And from there on out through the realms of time and space, wherever a divine spirit reality is present, whenever a real spirit-mind is functioning, there always tends to be produced a material or physical counterpart of that spirit reality.

The spirit is the creative reality; the physical counterpart is the time-space reflection of the spirit reality, the physical repercussion of the creative action of spirit-mind.

Mind universally dominates matter, even as it is in turn responsive to the ultimate overcontrol of spirit. And with mortal man, only that mind which freely submits itself to the spirit direction can hope to survive the mortal time-space existence as an immortal child of the eternal spirit world of the Supreme, the Ultimate, and the Absolute: the Infinite.

Presented by a Mighty Messenger on duty in Nebadon and by the request of Gabriel.

usklađene, u Havoni koordinirane, dok se na kozmičkim razinama konačnih aktivnosti moraju susresti svi rasponi materijalne, umne i duhovne dominacije. U neličnim situacijama vremena i prostora, fizička energija čini se da prevladava, ali se također čini da što je funkcija duha-uma bliža božanstvenosti svrhe i vrhovnosti akcije, to više faza duha postaje dominantna; te da na krajnjim razinama duha-uma ona može postati gotovo u potpunosti dominantna. Na apsolutnoj razini duha svakako je dominantna. A od tamo kroz područja vremena i prostora, gdje god je božanska stvarnost duha prisutna, kad god pravi duh-um funkcionira, uvijek dolazi do proizvodnje materijalnog ili fizičkog duplikata te stvarnosti duha.

Duh je kreativna stvarnost; fizički duplikat je vremensko-prostorni odraz stvarnosti duha, fizička reperkusija kreativnog djelovanja duha-uma.

Um univerzalno dominira materijom, kao što on sam zauzvrat reagira na konačnu nadkontrolu duha. A u slučaju smrtnog čovjeka, samo se taj um koji se slobodno predaje vodstvu duha može nadati da će preživjeti smrtno vremensko-prostorno postojanje kao besmrtno dijete vječnog svijeta duha Svevišnjeg, Krajnjeg i Apsoluta: Beskonačnog.

Predstavio Moćni Glasnik na dužnosti u Nebadonu i na zahtjev Gabrijela.